Phùng Văn Phụng

VẪN CÒN MẾN YÊU

30 NĂM SAU:
SỐNG THEO Ý CHÚA,
TRỌN ĐỜI TRUNG TÍN
BẮT ĐẦU:
TRONG NGHỊCH CẢNH
GẶP CHÚA
(TUỔI TRUNG NIÊN)

Về cựu Tổng Thống Jimmy Carter
(1924-2024)

Ông Jimmy Carter là vị Tổng thống thứ 39 (1977 – 1981) nghèo nhất trong lịch sử Hoa Kỳ. Ông sống trong một ngôi nhà giản dị, đơn sơ và thường mua đồ giảm giá tại Siêu thị.

Ông Carter là vị Tổng thống Hoa Kỳ duy nhất không có dinh thự. Sau khi rời Nhà Trắng, ông và vợ sống trong một ngôi nhà nhỏ chỉ có giá trị 167.000 đô la. Tất cả đồ đạc của họ đều là đồ cũ được cha mẹ ông truyền lại. Chất lượng cuộc sống của ông có lẽ còn tệ hơn hầu hết mọi người.

Ông đã lái một chiếc Ford Taurus cũ trong nhiều năm, một chiếc xe đã hơn 25 năm tuổi.

Vậy tiền của ông đã đi đâu?

Ông là người sáng lập Trung tâm Carter và cũng đã chi không dưới 30 triệu đô la để chống lại bệnh mù sông và bệnh giun Guinea.

Carter tiếp tục duy trì sự hợp tác tích cực và lâu dài với Tổ chức Hỗ trợ Gia cư (*Habitat for Humanity*), một tổ chức từ thiện Cơ Đốc với mục tiêu xây dựng nhà ở cho người nghèo.

Ông đã đích thân giúp xây nhà cho các gia đình thu nhập thấp và thậm chí còn tự tay xây hàng chục ngôi nhà, tiếp tục làm như vậy khi đã về già.

Cựu Tổng thống này đã qua đời tại nhà riêng ở Georgia vào khoảng 3:40 chiều theo giờ miền Đông vào ngày 29 tháng 12 năm 2024, thọ 100 tuổi.

Trích Từ Quora - (nguồn: haiphuoc47 & Nguyen NThu)

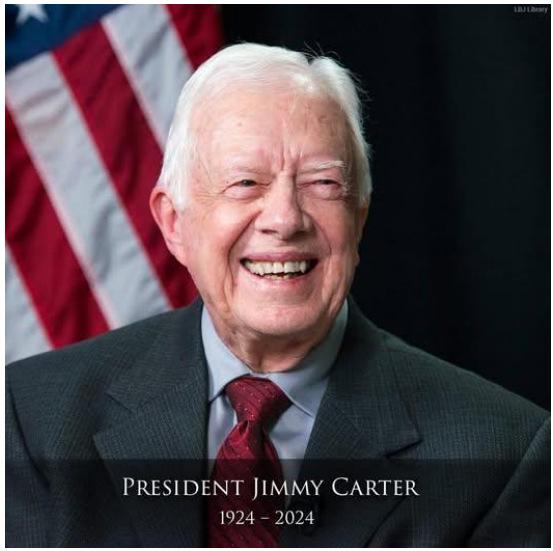

6 Vẫn Còn Mến Yêu

Trần Trung Đạo viết: *"Tháng 6, 1981, người viết và hơn 80 đồng hương trên chiếc ghe chỉ dài hơn 10 mét, không thực phẩm, thiếu nước uống, đã được chiến hạm USS White Plains (AFS-4) vớt trên Biển Đông.*

Chúng tôi biết ơn TT Jimmy Carter. Không có tổng thống, hàng trăm ngàn người Việt, trong đó có tôi, có thể đã chết trên Thái Bình Dương mênh mông đầy gió".
Hành động của TT Carter lúc đó không được dân chúng Mỹ đồng tình.

Theo thăm dò của Gallup, 57% chống đối chính sách tỵ nạn mới của TT Carter. Nhưng TT vẫn hành động *theo lương tri và lòng thương cảm*. Ông phát biểu: "Chúng ta sẵn sàng hành động với lòng trắc ẩn vốn là đặc điểm truyền thống của Hoa Kỳ khi đối mặt với những tình huống khủng hoảng con người như vậy." (Catherine E. Shoichet, CNN, Sun June 4, 2023)

Đạo luật Tỵ Nạn (Refugee Act of 1980) được quốc hội Hoa Kỳ thông qua cuối năm 1979 và TT Jimmy Carter ký ban hành đầu 1980 đã nâng mức nhập cư người tỵ nạn từ 17,000 đến 50,000 người. Đây là một hành động của một vĩ nhân.
Báo Time đã lên hình của cựu Tổng Thống Jimmy Carter trên trang nhất tháng 01 năm 2025

*****

Ngược lại lòng nhân từ là sự bạo ngược, trả thù.

Sau khi chiếm được miền Nam của cộng sản Bắc Việt, Đỗ Mười (Phó Thủ Tướng (1976-1981), Trưởng ban cải tạo Công thương nghiệp Xã hội chủ nghĩa) đã áp dụng học thuyết "đấu tranh giai cấp" nên đánh tư sản miền Nam, đuổi dân đi vùng kinh tế mới (những vùng nghèo nàn, đất hoang…) để trồng trọt, khai hoang… trả thù giai cấp, bắt giam, đày đọa, bỏ tù lâu dài những người ưu tú miền Nam như các nhà tư bản (gọi là tư bản bốc lột) ở miền Nam.

Bắt giam, bỏ tù dài hạn các quân nhân, viên chức miền nam (gọi là cải tạo) có người bị ở tù đến 17 năm.

Hậu quả là nền kinh tế đất nước hoàn toàn kiệt quệ, đói kém, không có đủ gạo để ăn, phải ăn bo bo (thức ăn của trâu bò).
Lòng căm thù đã đẩy toàn dân Việt Nam vào hoàn cảnh khó khăn, chia ly, đau khổ, nghèo nàn … và người Việt phải tìm đường sống bằng cách vượt biên bằng những chiếc thuyền mỏng manh và đã bỏ mạng rất nhiều trong biển cả mênh mông.

Khác với cựu Tổng thống Jimmy Carter, cựu chủ tịch nước Việt Nam Cộng Sản Trần Đại Quang khi chết đã có khu mộ rộng đến khoảng 55,000 mét vuông (5 héc ta rưỡi)

Facebook Tạ Duy Anh- Hình ảnh khu mộ ông Trần Đại Quang
https://www.bbc.com/vietnamese/vietnam-49552560

Phùng Văn Phụng
Ngày 22 tháng 02 năm 2025

Đi thăm cháu ngoại ở Fort Lauderdale (Florida)

Thứ bảy, ngày 01 tháng 03 năm 2025, tôi đã đi thăm cháu ngoại Michelle đang học tai trường Nova Southeastern University, ngành y. Nhân cơ hội đó vào thăm trường NSU luôn cho biết.

Cháu phải qua được ba kỳ thi nữa mới tới trường mới ở New York và cần học thêm hai năm nữa, đi thực tập ở các nhà thương, phòng mạch của các bác sĩ, để xem thích hợp với ngành nào, mới chọn, sẽ học về bác sĩ gia đình, bác sĩ gây mê hay điều trị trẻ con v.v… Theo như cháu nói hiện có khoảng 200 sinh viên học ngành y tại trường này chỉ có 6 sinh viên là người Việt Nam.

Ngân sách của Nova Southeastern University là 590 triệu đô la (2019).

a)Đại học Nova Southeastern (NSU) là một trường đại học tư có cơ sở chính tại Fort Lauderdale-Davie, Florida, Hoa Kỳ. Trường đại học bao gồm tổng cộng 14 trường cao đẳng, có hơn 150 chương trình học. Trường đại học NSU chuyên dạy về khoa học xã hội, luật, kinh doanh, y học chỉnh xương khớp (DO), y học allopathic (MD), dược, nha khoa, nhãn khoa, vật lý trị liệu, giáo dục và điều dưỡng. Tính đến năm 2019, đã có 20.576 sinh viên theo học tại Đại học Nova Southeastern, với hơn 210.000 cựu sinh viên.

b)Với cơ sở chính nằm trên diện tích 314 mẫu Anh (127 ha) tại Davie, Florida,
Trường đại học được thành lập vào năm 1964 với tên gọi là Đại học Công nghệ Tiên tiến Nova trên một bãi đổ bộ xa bờ của hải quân trước đây được xây dựng trong Thế chiến II và cung cấp các bằng cấp sau đại học về khoa học vật lý và xã hội. Năm 1994, trường đại học sáp nhập với Đại học Khoa học Sức khỏe Đông Nam và có tên hiện tại.(1)
c)Sau khi tốt nghiệp để đi làm, đây chỉ là bước đầu, là nền tảng căn bản để kiếm tiền để sống. Giống như mới xây được cái nền nhà

mà thôi. Còn việc xây dựng căn nhà như thế nào mới là quan trọng trong cuộc đời của mình.

Quan niệm sống như thế nào, đóng góp, đem lại lợi ích gì cho xã hội mới là quan trọng.

Xây dựng căn nhà nhân đức, biết yêu thương, sống vui vẻ, hoà đồng, bao dung với mọi người đó là vấn đề cần phải thực hành liên tục, luôn cố gắng mỗi ngày.

Khi ra đời làm việc là phải gặp những khó khăn và ngay cả những sự thất bại nữa. Khó khăn thì từ từ giải quyết, thất bại sẽ cho ta kinh nghiệm, vui vẻ đứng dậy đi tiếp chứ không phải khi gặp thất bại sẽ làm ta chán nản, bỏ cuộc, ngã gục.

Cần cầu nguyện thường xuyên để có được ơn thiêng của Đấng Tối cao.

Sống cần có lý tưởng, có mục tiêu, có con đường tiến lên phía trước.

Lý Đông A (2) nói: "Nuôi tâm thì làm thiên tài, nuôi trí thì làm nhân tài, nuôi thân thì làm nô tài."

Phùng Văn Phụng ghi lại
Cuối tháng 03 năm 2025

Ghi chú:
(1) Nguồn Wikipedia:
https://en.wikipedia.org/wiki/Nova_Southeastern_University
(2)Lý Đông A (1921-1947) là một nhà triết học, học giả, nhà cách mạng chính trị Việt Nam, sáng lập Đại Việt Duy Dân Cách Mạng Đảng

Hình chụp vợ chồng người viết với hai cháu ngoại ở trường NSU (03-2025)

Hình chụp vợ chồng người viết với cháu ngoại Michelle đang học tại trường này
(tháng 03 năm 2025)

Sự Khiêm Nhường và Đơn Sơ tột cùng của Đức Giáo Hoàng Phanxicô (1936 - 2025)

Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã an nghỉ trong Chúa lúc 7 giờ 35 sáng (giờ Ý) tức 12 giờ 35 trưa (giờ Việt Nam) ngày thứ Hai Phục sinh 21 tháng 04 năm 2025 thọ 88 tuổi. Ngài qua đời vì "đột quỵ não, hôn mê, suy tim mạch không hồi phục" giấy chứng tử cho biết (tin từ Vietcatholic.net)

1)**Ngài làm việc cho đến phút chót**:
Ngài đã ra đi một ngày sau khi tiếp Phó Tổng thống Mỹ JD Vance

Vào tháng 09 năm 2024, Ngài đã thực hiện chuyến công du dài 12 ngày qua Đông Nam Á và Châu Đại Dương bao gồm các chuyến thăm tới Indonesia, Papua New Guinea và Singapore.
https://vietcatholic.net/News/Html/295375.htm

Nhà báo Hà Phan (không là người công giáo) viết: Giáo hoàng Francis chỉ để lại tài sản trị giá 100 USD sau khi qua đời ở tuổi 88! Lúc còn sống, Ngài từ chối nhận lương, từ chối ở tại khu biệt thự trong Điện Tông tòa, từ chối đi xe sang, không sử dụng trang phục

và phục sức đắt tiền. Giáo hoàng sống cuộc đời giản dị cho đến khi về với Chúa!

Ngài cũng không nhận bất kỳ khoản tiền lương nào kể từ khi trở thành Giáo hoàng vào tháng 3-2013. Kể cả sau khi được tấn phong Hồng y vào năm 2001, Ngài vẫn sống trong một căn hộ nhỏ và sử dụng phương tiện công cộng như xe buýt hay tàu điện ngầm thay vì những chiếc ô tô sang trọng có tài xế riêng hay có đội bảo vệ riêng dành cho các Hồng y để giữ gìn tinh thần khó nghèo, vâng phục lời khấn "khó nghèo" mà Ngài tuyên hứa với Dòng Tên. (Trích từ TT)

Trong ký ức của những người dân nghèo ở Buenos Aires, nhất là khu ổ chuột lớn nhất thủ đô Argentina, Giáo hoàng Francis, khi đó là linh mục Jorge Mario Bergoglio, mãi mãi là "linh mục của dân nghèo", là người cha luôn yêu thương, giúp đỡ những người sống bên rìa xã hội.

2)**Hôn chân tù nhân: (báo Tiền Phong)**
Ngày 14/4/1922, Giáo hoàng Francis đến thăm một nhà tù của Ý để thực hiện lễ rửa và hôn chân 12 tù nhân, nhằm tưởng nhớ cử chỉ khiêm nhường của Chúa Jesus với các tông đồ trong đêm trước khi qua đời.
https://tienphong.vn/giao-hoang-francis-rua-va-hon-chan-pham-nhan-trong-nha-tu-y-post1430936.tpo

Giáo hoàng Francis hôn chân phạm nhân trong một nhà tù ở Ý. (Ảnh: Vatican)

3)Đơn Sơ đến tận cùng, không hương hoa, không đèn nến.

Linh cữu Đức Thánh Cha Phanxicô lặng lẽ giữa đền thờ Thánh Phêrô – một cỗ quan tài gỗ trơn, mộc mạc, không một hoa văn. Ngài đã chọn sống nghèo khó và khiêm hạ – và ra đi cũng như thế. Không vòng hoa như trong các đám tang thông thường hiện nay. Mong sao các đám tang Công giáo cũng bày trí đơn sơ như thế này. Tạm biệt Đức Thánh Cha Phanxicô, chứng nhân của Tin Mừng, người hành hương của hy vọng.
nguồn: Đền Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp

Ngài là hiện thân của "Tình yêu bao la dành cho mọi người đặc biệt người nghèo khó và bị gạt bên lề xã hội"
Đức Thánh Cha Phanxicô là tấm gương phản diện cho con người hiện nay trong đời thường còn quá nhiều ham muốn trần tục, ham muốn danh vọng, nổi tiếng, ham muốn tiền bạc, giàu sang và nhiều thứ dục vọng ham muốn khác…

Xin cầu nguyện cho linh hồn Đức Thánh Cha Phanxicô sớm hưởng Nhan Thánh Chúa, hưởng vinh phúc muôn đời trên nước Thiên đàng Vĩnh Cửu. Amen

Phùng Văn Phụng
Ngày 25 tháng 04 năm 2025

Xem thêm:
1)ĐƠN SƠ ĐẾN TẬN CÙNG – MỘT CÁI CHẾT NÓI LÊN CẢ MỘT CUỘC ĐỜI - Lm. Anmai, CSsR
https://keditim.net/216028-2/
2)Tiểu sử của Đức Thánh Cha Phanxicô
https://keditim.net/216022-2/

Yêu mến Thầy

Chúa Giêsu hỏi thánh Phêrô tới ba lần "Con có yêu mến Thầy không?"

"Người hỏi ông lần thứ ba: "Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy không?". Phêrô buồn phiền, vì thấy Thầy hỏi lần thứ ba: "Con có yêu mến Thầy không?" Ông đáp: "Thưa Thầy, Thầy biết mọi sự: Thầy biết con yêu mến Thầy". (Ga 21, 1-14)

Chúa Giêsu hỏi lần thứ ba và thánh Phêrô trả lời: "Thưa Thầy, Thầy biết mọi sự: Thầy biết con yêu mến Thầy" "Con hãy chăn dắt chiên con của Thầy". Và thánh Phêrô đã được Chúa Giêsu chọn là vị Giáo Hoàng tiên khởi của hội thánh Chúa.
Yêu mến Thầy đó là điều kiện đầu tiên, căn bản, then chốt để đi theo Chúa Giêsu, làm môn đệ Chúa Giêsu.

Trước khi theo Chúa Giêsu, thánh Phêrô làm nghề chài lưới, không phải là người có học vị cao, có bằng cấp cao thời bấy giờ.

Thánh Phêrô còn *chối Chúa ba lần* vì sợ người Do Thái khi Chúa Giêsu bị bắt.

Tuy nhiên, Chúa Giêsu vẫn chọn thánh Phêrô làm Giáo Hoàng đầu tiên vì thánh Phêrô đã biết ăn năn, khóc lóc thảm thiết khi nhớ lại lời Chúa Giêsu đã nói: "Con sẽ chối Chúa ba lần trước khi gà gáy".

*****

Kinh thánh viết: "Vậy khi các Ngài đã điểm tâm xong, Chúa Giêsu hỏi Simon Phêrô rằng: "Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy hơn những người này không?" Ông đáp: "Thưa Thầy: Có, Thầy biết con yêu mến Thầy". Người bảo ông: "Con hãy chăn dắt các chiên con của Thầy". Người lại hỏi: "Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy không?" Ông đáp: "Thưa Thầy: Có, Thầy biết con yêu mến Thầy". Người bảo ông: "Con hãy chăn dắt

*các chiên con của Thầy". **Người hỏi ông lần thứ ba:** "Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy không?" Phêrô buồn phiền, vì thấy Thầy hỏi lần thứ ba: "Con có yêu mến Thầy không?" Ông đáp: "Thưa Thầy, Thầy biết mọi sự: Thầy biết con yêu mến Thầy". Người bảo ông: "Con hãy chăn dắt các chiên mẹ của Thầy. Thật, Thầy bảo thật cho con biết: khi con còn trẻ, con tự thắt lưng lấy và đi đâu mặc ý, nhưng khi con già, con sẽ giang tay ra, người khác sẽ thắt lưng cho con và dẫn con đến nơi con không muốn đến". Chúa nói thế có ý ám chỉ Phêrô sẽ chết cách nào để làm sáng danh Thiên Chúa. Phán những lời ấy đoạn, Người bảo ông: "Con hãy theo Thầy". (Ga 21, 1-14)*

Phùng Văn Phụng
Tháng 05 năm 2025

Lại suy nghĩ về sự chết

Đầu tháng 05 năm 2025*, tin tức từ Việt Nam, ở quê nhà cho biết anh Tr mất, thọ 95, 96 tuổi. Nhưng khi nói đến anh Tr. chết, cháu trong nhà liền nói "đừng nói đến chuyện mất, chuyện chết, không tốt". Cháu cũng đã 58 tuổi rồi nhưng vẫn sợ nói đến sự chết "vì cho rằng, nhắc đến sự chết là xui xẻo". Không muốn nói, không muốn nghe nói đến sự CHẾT. Cháu không dám nghĩ rằng làm người ai ai cũng phải chết vì đó là qui luật của tạo hóa: Sinh Lão Bịnh Tử". Không có ai thoát khỏi qui luật này.*
Tần Thủy Hoàng (259 TCN-210 TCN) đã ra lịnh tìm thuốc trường sinh nhưng Tần Thủy Hoàng cũng phải chết.

******
Tôi đã in tất cả 15 tờ giấy có ghi chữ *"Suy Ngẫm: Làm Sao Vui Để Đợi Chết"*, tôi đã dán trong phòng ngủ cũng là phòng làm việc của tôi.

Ngồi đâu cũng thấy câu này, sáng thức dậy nhìn lên tường là thấy câu này để nhắc nhở tôi về SỰ CHẾT. Làm người ai cũng phải ra đi, sẽ CHẾT, nhưng làm sao trong lúc đang sống cho đến lúc chết, có cuộc sống VUI hơn là sống với tâm trạng buồn rầu.

Thánh Vịnh 90 câu 10 có viết: "Tính tuổi thọ trong ngoài bảy chục, mạnh giỏi chăng là được tám mươi, mà phần lớn chỉ là gian lao khốn khổ, cuộc đời thấm thoát, chúng con đã khuất rồi".

1- Nhờ thường xuyên suy niệm về sự CHẾT, nên khi bị người khác mắng chửi, khinh chê, nói xấu, bịa đặt, vu khống làm ta tổn thương, ta ít bị ảnh hưởng hơn, ít tức giận hơn?
2- Nếu bị cự nự, công kích ta xem như không có và nên tội nghiệp, thương xót người đó vì phải có lý do nào đó họ mới chửi bới, nói xấu mình.
3- Cầu nguyện cho họ vì họ đã hiểu lầm. Tại sao phải cầu nguyện cho họ? Nếu ta bỏ qua, đừng để ý đến, đó chỉ là

hình thức tiêu cực mà thôi. Còn tích cực ta phải thương xót họ, phải cầu nguyện cho họ để cho họ sáng suốt, để họ phân định đúng, sai và có hành động đúng đắn hơn. Nhờ đó *ta không bị ảnh hưởng* bởi lời phê bình, chỉ trích vô lý của người khác.

4- Sự giận hờn làm tim ta đau nhói, làm cho ta mất bình an, làm cho ta khó ngủ. Vậy ta có nên giận hờn không?

Vài suy nghĩ lan man:

-Nếu đau bịnh nặng không tự ăn uống, tắm rửa được thì làm sao?
-Vào sống ở Nursing home; thường có hai ý kiến trái ngược:
a) không thích vì buồn, nhớ nhà, không quen, lạ chỗ
b) đầy đủ tiện nghi có bác sĩ, y tá lo về sức khoẻ.

Vài tháng sau khi ta mất chẳng có ai còn nhớ đến ta. Những người bà con xa gần, thân nhân, con cháu có nhớ đến ta chỉ vài năm mà thôi. Mười năm, hai mươi năm chẳng còn ai biết đến ta chứ đừng nói cả trăm năm sau.

Kết:
Đến tuổi này rồi, tuổi 83, tôi đã soát xét lại đời mình, thăng trầm quá nhiều, tù cải tạo, lăn lộn làm nhiều nghề khác nhau để sống.

Cho nên tôi luôn tự nhắc nhở cho chính mình:
Tạ ơn Trời mỗi sớm mai thức dậy,
Cho con còn ngày nữa để yêu thương.

Và làm sao phải "Yêu Mến Sự Chết" như lời nói của cố Đức Hồng Y Nguyễn Văn Thuận?

Tháng 05 năm 2025

Xin được bổ túc nhân ngày sinh 11 tháng 07

Có sinh thì phải có tử.

Sinh Lão Bịnh Tử đó là quy luật tất yếu ai cũng biết.

Mỗi một ngày trôi qua, ta gần đến cái chết nhiều hơn. Còn trẻ 50 tuổi trở xuống, không thấy hay không nghĩ đến sự chết, nhưng những người đã trên 60 tuổi rồi thường suy nghĩ về sự ra đi của mình.

Tuy nhiên, sự việc 8 người đã chết vì hoả hoạn tại khu cư xá Độc Lập, thuộc quận Tân Phú, Sài Gòn, sáng ngày 07 tháng 07 năm 2025, trong đó có gia đình 4 người, chồng 41 tuổi, vợ 39 tuổi và hai đứa con 11 tuổi và 8 tuổi.

Hàng trăm người đã chết vì lũ lụt ở Kerrville, Texas ngày 08 tháng 07 năm 2025 trong số đó có nhiều trẻ em từ 10 đến 14 tuổi.

Do đó, không ai có thể dám quả quyết rằng "ta hoàn toàn bình an vô sự" cho đến ngoài 90 tuổi???

Hôm nay, ngày 11 tháng 07, tôi bước vào đúng tuổi 83, quá thọ rồi phải không? Bây giờ nếu viết cáo phó mới được ghi là ***Hưởng Thọ 83 tuổi.***

Tôi viết để tự nhắc nhở mình một lần nữa thân phận mỏng dòn, yếu đuối của bản thân mình.

Ngày 11 tháng 07 năm 2025

Phùng Văn Phụng

Vui mừng vì Thầy đi về cùng Chúa Cha

Nhân đọc trong Facebook Lương Văn Can có nói đến hạnh phúc và bình an như sau:

"*Hạnh phúc không phải là trời yên biển lặng,* mà là trải qua sóng gió nhưng vẫn đủ trầm tĩnh sáng suốt để chèo chống bình an.

Không có sự bình an trong cuộc đời mà chỉ có sự bình an trong tâm hồn. Đừng trách đời, trách người cũng đừng tự trách mình, điều quan trọng là ta vẫn tìm ra được chính mình dù trải qua bao nhiêu gian khó.

Hạnh phúc không đến từ cuộc đời, không đến từ người khác, hạnh phúc chỉ nảy nở từ bên trong khi mình biết sống trọn vẹn với chính mình, với những gì mình đang có".

******

Kinh thánh có viết: "(27) Thầy để lại bình an cho anh em, Thầy ban cho anh em *bình an của Thầy.* Thầy ban cho anh em không theo kiểu thế gian. Anh em đừng xao xuyến cũng đừng sợ hãi. (28) Anh em đã nghe Thầy bảo: "Thầy ra đi và đến cùng anh em" Nếu anh em yêu mến Thầy thì hẳn anh em đã **vui mừng** *vì Thầy đi về cùng Chúa Cha*, bởi vì Chúa Cha cao trọng hơn Thầy. (Gioan 14, 27-28)"

Bình an của Chúa Giêsu là bình an như thế nào?

Có phải là tình trạng không có chiến tranh, chết chóc, không có tai nạn không có bảo tố, cuộc sống êm ả như đang sống ở đồng quê miền Nam Việt Nam vào buổi chiều êm ả không?.
Bình an của Chúa không phải là bình an của thế gian như tình trạng hoà bình, êm ả như nói trên.

Mà bình an của Chúa là bình an trong lòng, trong tâm hồn mình trước các thử thách khó khăn, thông thường người đời coi là ghê

gớm, quá khủng khiếp, khó vượt qua được như trường hợp bà Thánh Anê Lê thị Thành (bà thánh Đê) (1781-1841)

"Lần tiếp theo ra trước tòa, quan cho túm tay áo lại rồi thả rắn độc vào trong áo, nhưng bà Đê vẫn giữ được bình tĩnh cách lạ lùng. Bà đứng yên không hề nhúc nhích nên rắn không cắn, chỉ lượn vài vòng rồi bò ra.

Các quan truyền *đánh bà dữ hơn nữa* rồi giam trong ngục. Nhưng bà đã kiệt sức, đi không nổi, phải có người dìu. Một nhân chứng tên Đang, về sau cho biết: "Bà Anê Đê đã bị đánh đập tàn bạo đến nỗi thân mình đầy máu mủ. Tuy vậy *bà vẫn vui vẻ, và còn muốn chịu khó hơn nữa*". Quả thật bà đã thể hiện trọn vẹn mối phúc thứ tám:

"Tin yêu Chúa Tể muôn trùng,
Tan vàng nát ngọc chữ trung một lòng".

Cô Lucia Nụ, con bà, đến thăm mẹ trong ngục, thấy y phục thân mẫu loang lỗ máu, cô thương mẹ khóc nức nở, bà an ủi con bằng những lời tràn trề lạc quan: "Con đừng khóc nữa. mẹ mặc áo hoa hồng đấy, mẹ vui lòng chịu khổ vì Chúa Giêsu, sao con lại khóc".(1)

Vì sao rất nhiều các thánh tử đạo Việt Nam như bà Lê Thị Thành chịu đựng được gian nan, khốn khó đó?

Vì họ biết được là chết vì Chúa Giêsu thì sẽ giống như Thầy mình là sẽ về Thiên Đàng ở cùng Chúa Cha.

"Nếu anh em yêu mến Thầy thì hẳn anh em đã **vui mừng** *vì Thầy đi về cùng Chúa Cha*" (câu 28)

Thánh Phaolô cũng nói: "Đối với tôi, sống là Đức Kitô, còn chết là mối lợi". (Trong Bài trích thư Thánh Phaolô tông đồ gởi tín hữu Philípphê:)

Kết:

Như vậy bình an của Thầy Giêsu hoàn toàn khác với bình an của thế gian, bình an theo quan niệm của người đời, cho nên nếu gặp gian nan, đau khổ, thử thách ở đời này vì Chúa Giêsu, và với niềm tin, hy vọng mai sau sẽ về cùng Thiên Chúa hưởng phúc Thiên đàng vĩnh cửu thì đâu có gì mà lo âu, sợ hãi nữa phải không?

Phùng Văn Phụng
26/05/2025
Lễ Chiến Sĩ Trận Vong (Hoa Kỳ)

(1) nguồn:https://giaophanlongxuyen.org/tin-tuc/thanh-ane-le-thi-thanhba-thanh-de-1781-1841.html

Nguyễn Thị Mỹ Lynn, một tân tòng có đức tin tuyệt vời

Trước hết con - đại diện của nhóm đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót - xin chia buồn cùng anh Tâm, chị Liên, cháu Mẫn cùng toàn thể quý tang quyến.

Cách nay 4 năm, Lynn đến với đạo Chúa vào tháng 09 năm 2021 sau khi đã phát giác ra bịnh ung thư và đã được rửa tội vào mùa phục sinh năm 2022.

Trong lớp Tân tòng niên khóa 2021-2022 có tất cả 29 người ghi tên tham dự khóa học đạo trong vòng 9 tháng.

Đặc biệt có ba má Lynn và hai đứa con của Lynn cũng đã theo học đạo trong lớp tân tòng trên. Lynn cũng là thành viên của nhóm đọc kinh "Cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót" ở Houston, Texas.

Năm nay Lynn đã được 43 tuổi.

Mặc dầu Lynn mới theo đạo nhưng Lynn hoàn toàn phó thác và tin tưởng vào Chúa. Một trường hợp rất đặc biệt với niềm tin tuyệt đối vào Chúa Giêsu.

*****
Đây là bức thơ của Lynn viết trước khi mất, (Lynn mất ngày 06-06-2025) để gởi cho tất cả những người thân yêu, đã đăng trong Facebook của Lynn như sau:

Lynh (Lynn) Nguyen is with Karen Tu Le and 18 others.

Hello tất cả mọi người, là Lynn đây…
Mình biết trong lòng mọi người Lynn rất là dễ thương, hiền lành, hòa đồng luôn luôn quan tâm đến mọi người xung quanh…

Lynn cảm ơn rất nhiều đến mọi người đặc biệt là gia đình Lynn 7 năm nay đã bỏ thời gian thăm Lynn, bên cạnh Lynn, động viên và cầu nguyện cho Lynn…

Trên thiên đàng, bận quá Lynn phải về phụ… Chúa đã gọi Lynn về với vòng tay ấm áp yêu thương của Chúa.
Mọi người ở lại giữ gìn sức khỏe nhen, Lynn đi lên thiên đàng đây…

Ý quên, trên thiên đàng Lynn sẽ cầu nguyện, phù hộ cho mọi người ở lại bình an, mạnh khỏe và hạnh phúc trong cuộc sống trần gian...vậy nha!!!!

Lynn Cười nè
Bye tất cả mọi người!!!!!

Hình ảnh của Lynn (Lynh) rất lạc quan yêu đời (từ facebook của Lynn)

Kết:

Lynn Cười nè
Bye tất cả mọi người!!!!!

Hai câu nói trên đã biểu lộ niềm vui, hạnh phúc được về với Chúa yêu thương. *"Lynn cười nè"* chứng tỏ rằng Lynn đã cảm nghiệm sâu sắc câu nói: *"Chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời"* của thánh Phanxicô Assisi.

Tôi rất thán phục và quý mến tinh thần lạc quan của Lynn, đã chịu đựng những đau đớn về thể xác trong thời gian điều trị bịnh ung thư suốt thời gian dài khoảng 7 năm qua.

Lynn nói, có lúc Lynn không thấy đường vì bị ảnh hưởng của bịnh ung thư làm mờ mắt.

Chỉ vài dòng ngắn gọn trên của Lynn, tôi đã thấy Lynn có niềm tin mãnh liệt vào lòng nhân từ, lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa tình yêu.
Hy vọng Chúa đã đón linh hồn Faustina Lynn về nước thiên đàng vĩnh cửu của Chúa rồi.

Tuy nhiên, bổn phận của chúng ta là vẫn tiếp tục cầu nguyện cho linh hồn Faustina Lynn.

Trong niềm an ủi và hy vọng của Chúa phục sinh, kẻ đi trước người đi sau, rồi chúng ta sẽ gặp lại nhau trong ngày sau hết.

Phùng Văn Phụng
Ngày 18 tháng 06 năm 2025

Về chuyến bay Air India AI 171 rơi ở Ấn Độ

Tai nạn có thể xảy ra bất cứ lúc nào, xảy ra ở đâu và cách nào không ai có thể biết trước được.

Tính đến hôm nay, 15 tháng 06 năm 2025, số người chết trong vụ máy bay Air India rơi ở thành phố Ahmedabad đã tăng lên 279,

gồm 241 người trên phi cơ và 38 người ở dưới đất.
38 nạn nhân ở dưới đất có 10 bác sĩ và người thân đang ở ký túc xá Đại học Y Khoa BJ. Có 24 sinh viên bị thương đang được điều trị.

Nguồn: VNExpress
https://vnexpress.net/so-nguoi-chet-trong-vu-roi-may-bay-an-do-tang-len-279-4898840.html

1)**Trễ máy bay 10 phút, thoát nạn thần kỳ**

Có điều kỳ diệu về một người thoát nạn. Cô Bhoomi Chauhan, 28 tuổi, một sinh viên ngành quản trị kinh doanh sống tại Bristol (Anh) cùng chồng đã đến miền tây Ấn Độ để nghỉ dưỡng.

Cô dự định bay về nước trên chuyến bay AI171 vào 12-06-2025 và chuyến bay đã rơi ngay sau khi cất cánh, khiến 241 người thiệt mạng.

Khi cô đến sân bay vì trễ giờ khoảng 60 phút, nhân viên hàng không từ chối cho cô làm thủ tục để lên máy bay.
Cô đang nói chuyện với đại lý du lịch làm sao để được hoàn tiền lại.
Cô nói: "Ngay lúc đó, tôi nhận được tin báo rằng máy bay đã rơi".
Cô nói "Đây là PHÉP MÀU đối với tôi"
nguồn: BBC News Tiếng Việt

2) **Một người sống sót trong vụ rơi máy bay**

Khi máy bay rơi tất cả người đi trên máy bay đều chết chỉ trừ MỘT người sống sót.

Vị khách may mắn sống sót này ngồi ở ghế 11A tên là **Vishwash Kumar Ramesh, người Anh.**
GS Malik Giám đốc cảnh sát thành phố Ahmedabad nói với hãng thông tấn ANI có một người còn sống sót khi máy bay Boeing rơi.

Vishwash Kumar nói: "Ba mươi giây sau khi cất cánh có tiếng động lớn và máy bay rơi."

Nguồn: BBC News Tiếng Việt

Kết:

Sự kiện máy bay rơi, có người thoát chết trong gang tấc, thông thường con người nghĩ rằng họ may mắn. Rồi tôi phải suy nghĩ vẩn vơ về đời sống, số phận của con người. Không ai biết được cái gì *sẽ xảy ra* cho chúng ta.

Từ trại cải tạo (nhà tù) khắc nghiệt của cộng sản, bị bỏ đói triền miên, sức khỏe bị suy kiệt, tôi gọi là "những bộ xương cách trí biết đi" nhưng rồi chúng tôi cũng qua được những gian nan, khốn khó đó.

Và sự may mắn thoát chết như hai trường hợp trên là một phép màu, tin vào sự quan phòng của đấng tối cao?

Phùng Văn Phụng
Ngày 15-06-2025

Những đau khổ trong đời thường

1)Người giàu cũng khóc

Bill Gates hiện tại (năm 2025) là người thứ 7 trong danh sách giàu nhất thế giới theo Bloomberg Billionaires Index, với tài sản ước tính 165 tỉ USA

Mặc dầu rất giàu có, tuy nhiên, Bill Gates vẫn có tâm sự đau buồn. Bill Gate viết: "Tôi đã mất 65 tỷ đô la cho vợ cũ của tôi, Melinda, trong phán quyết ly hôn, nhưng ly dị cô ấy là sự hối tiếc lớn nhất trong cuộc đời của tôi. Nếu tôi có một cơ hội khác, tôi sẽ cưới lại Melinda Gates, vợ cũ của mình.Tôi không quan tâm tôi đã mất bao nhiêu tiền, cô ấy đáng giá hơn bạc vàng với tôi. Tôi vẫn khóc mỗi ngày khi nghĩ về cô ấy, bởi vì tôi không chỉ mất vợ trong cuộc ly dị đó. Tôi đã mất đi người bạn thân nhất của mình và là người duy nhất trên thế giới này thực sự biết tôi và yêu tôi vì chính tôi chứ không phải vì tiền của tôi.

2)Có tiền mua được công lý

Cựu Chủ tịch Tập đoàn FLC Trịnh Văn Quyết được tòa phúc thẩm *giảm án 14 năm tù*, nộp phạt 4 tỉ đồng do được chuyển từ án tù sang phạt tiền.

Tòa phúc thẩm quyết định giảm án cho cựu Chủ tịch Tập đoàn FLC Trịnh Văn Quyết từ 21 năm tù (án tổng hợp) xuống *còn 7 năm tù* về tội lừa đảo chiếm đoạt tài sản và phạt tiền 4 tỉ đồng về tội thao túng thị trường chứng khoán.

Lý do, ông Quyết có nhiều tình tiết giảm nhẹ mới. Trong đó, *bị cáo đã khắc phục xong toàn bộ thiệt hại gần 2.500 tỉ đồng*. Đây là điểm mấu chốt để xác định mức hình phạt, thể hiện sự ăn năn, hối cải, mong muốn giảm thiệt hại cho các nhà đầu tư.
https://thanhnien.vn/ong-trinh-van-quyet-duoc-giam-14-nam-tu-em-gai-duoc-tra-tu-do-tai-toa-185250626074245435.htm

3)Tai nạn rủi ro khó biết trước được.

a)Vụ cháy cư xá Độc Lập, thuộc quận Tân Phú, Sài Gòn, tối chủ nhật ngày 6 tháng 7 năm 2025 vừa qua, đã có 8 người chết.
Vũ Ngọc Lan viết:

Gia đình em Nhật Ánh mới đi du lịch Vịnh Hạ Long về nhà ngày Chủ Nhật thì lúc10 giờ tối, phát hiện cháy nhà và lửa ập vào ngay cửa nhà. Gia đình 4 người không có lối thoát, đành ôm nhau chạy vào nhà tắm mở vòi sen, đứng chịu chết không thở được vì hơi ngạt. Lúc cứu hộ vào tới nhà 4 người đã chết ngạt, thi thể nguyên vẹn. Chồng 41 tuổi, vợ 39 tuổi, hai đứa con 11 tuổi và 8 tuổi.

Lạy thánh tâm Đức Chúa Giêsu và trái tim vẹn sạch Đức Mẹ Maria xin đón đưa linh hồn Teresa và 3 linh hồn vừa mới qua đời sớm về hưởng nhan thánh Chúa trên thiên đàng. Amen

Xin Chúa nâng đỡ, an ủi gia đình tang quyến qua sự ra đi quá đau lòng của gia đình em Nhật Ánh.

b)Lũ quét tại Texas: 111 người chết, hơn 170 người vẫn còn mất tích.

Theo báo Dân Trí, ngày thứ tư, 09 tháng 07 năm 2025 thì: *(Dân trí) - Thảm họa lũ quét "100 năm có một" ở Texas, Mỹ đến nay đã khiến ít nhất 111 người thiệt mạng, hơn 170 người mất tích, trong đó hạt Kerr là nơi chịu thiệt nặng nề nhất, với ít nhất 94 người chết.*

Một phần của Đường cao tốc 1340 bị sông Guadalupe bao phủ sau trận lũ lụt chết người ở hạt Kerr (Ảnh: Reuters).

Phát biểu tại một cuộc họp báo ngày 9/7, các quan chức hạt Kerr cung cấp thông tin cập nhật về số người thương vong, mất tích và nỗ lực tìm kiếm và cứu hộ.Theo đó, tính đến ngày 9/7, ít nhất 111 người thiệt mạng và hơn 170 người mất tích sau trận lũ quét nghiêm trọng tại Texas.

Trong số này *có ít nhất 27 trẻ em* và hướng dẫn viên đang tham gia trại hè bên sông Guadalupe khi nước lũ tràn về vào sáng sớm 4/7 - thời điểm bắt đầu kỳ nghỉ lễ Quốc khánh Mỹ.

Thống đốc bang Texas Greg Abbott ngày 9/7 đã ra lệnh treo cờ rũ để tưởng nhớ các nạn nhân của trận lũ quét này.

"Texas đoàn kết trong tang lễ và quyết tâm hỗ trợ những người đang nỗ lực chữa lành và phục hồi", Thống đốc Abbott cho biết trong một thông cáo báo chí. "Cầu xin Chúa ban an lành cho mọi

gia đình bị ảnh hưởng và ban sức mạnh cho hàng nghìn người ứng cứu đầu tiên vẫn đang làm việc trên thực địa".

https://dantri.com.vn/the-gioi/lu-quet-tai-texas-111-nguoi-chet-hon-170-nguoi-van-mat-tich-20250709222639849.htm

c)Hai đứa trẻ ôm nhau mà chết

Hai chị em, Blair 13 tuổi và Brooke Harber 11 tuổi, đã thiệt mạng trong trận lũ lụt ở Texas Hill Country và được tìm thấy cùng với tràng hạt và "hai bàn tay nắm chặt vào nhau" gia đình các em cho biết.

nguồn: https://keditim.net/221230-2/

The two Catholic sisters, Blair and Brooke Harber, who lost their lives in the devastating Kerr County floods, were found with their hands locked together and, according to their aunt Jennifer Harber, had their rosaries with them—they were believers, and one of their favorite classes was religion.

4)Vụ chìm tàu du lịch ở vinh Hạ long

Nguồn tin từ báo Người Việt: ngày 19-07-2025
Nhà chức trách xác nhận đến 9 giờ 30 tối 19-07-2025 đã vớt được 29 thi thể trong vụ tàu du lịch Wonder Sea bị lật úp tại vịnh Hạ Long, tỉnh Quảng Ninh do buổi trưa nắng gắt rồi sau đó âm u, dông gió nổi lên mưa lớn, sấm chớp liên hồi làm cho tàu chìm. Theo tin tức nêu trên có 11 người được cứu sống, nhiều người mất tích.

Theo tin Hà Nội News:

Gia đình có 4 người mất vì cả nhà đi du lịch mừng con đỗ đại học. Ông N.H.T. sinh năm 1973 làm lái xe, vợ ông là bà T.Ng. sinh năm 1974 làm nội trợ. Ba người con của họ có con gái cả T.H. sinh năm 2002 mới tốt nghiệp đại học, con trai thứ hai là P., sinh năm 2007 vừa tốt nghiệp THPT, còn con gái út A.T. tròn 8 tuổi, 5 người cùng đi du lịch nhưng chỉ có một người trở về.

Hình từ đài BBC

Kết:

-Đời là bể khổ theo quan niệm nhà Phật. Giàu nghèo gì đều có những vấn đề đau khổ không giải quyết được. Con người còn sống trên dương thế này, thường gặp phải những khó khăn, bất hạnh, mất mát, đau thương.

Làm sao chịu đựng được những đau khổ, mất mát, đau thương đó là tùy hoàn cảnh, đời sống tâm linh của mỗi người. Có lẽ chỉ còn biết cầu nguyện với Thiên Chúa toàn năng mà thôi?

Phùng Văn Phụng - Ngày 19 / 07 / 2025

Xem thêm: Có những chuyến đi không trở về:
https://keditim.net/co-nhung-chuyen-di-khong-tro-ve/

Phù Vân nối tiếp Phù Vân

Tôi có viết về đề tài này rồi, nói về sự sống và sự chết. Nhưng trong thời gian gần đây có hai sự kiện nổi bật, hai người trẻ nổi tiếng là nữ phi công Nguyễn Anh Thư và ông Hoàng Nam Tiến đã lại ra đi lúc còn quá trẻ cho nên tôi thấy cần viết thêm về đề tài này.

Sách Giảng Viên (1: 2) có nói: "Phù vân quả là phù vân. Tất cả chỉ là phù vân".

Nếu nhìn vào đời sống thường nhật của con người từ xưa tới nay có lẽ ai ai cũng đều thấy, đều cảm nghiệm được, phù vân quả là "phù vân".

Hay có thể nói: Hư không trên các sự không và mọi sự đều hư không. Suốt đời của họ đầy sự đau khổ gian truân và ban đêm lại không được yên lòng, thế thì chẳng phải là hư không sao?

Trong Kinh thánh có nói đến:
Ông nhà giàu kia dự định cất thêm kho lẫm để chứa đựng thóc lúa vì ông nhà giàu trúng mùa lúa và hân hoan vui mừng sẽ được mặc sức tiêu xài vì giàu có.

Nhưng Thiên Chúa bảo rằng: "hỡi kẻ ngu dại đêm nay, người ta sẽ đòi linh hồn ngươi thế thì những của người tích trữ sẽ để cho ai? Hay, nhưng Thiên Chúa bảo anh ta: Đồ ngốc! Nội đêm nay người ta sẽ đòi lại mạng ngươi thì những gì ngươi sắm sẵn đó sẽ về tay ai? (Lc 12, 20)

Cũng sách Giảng Viên (1:18) cũng có nói: "
Càng nhiều khôn ngoan càng nhiều phiền muộn
Càng thêm hiểu biết càng thêm khổ đau"

*****

Theo báo Nguoi-Viet: Nguyễn Anh Thư, nữ phi công muốn trở thành người phụ nữ Việt đầu tiên bay một mình vòng quanh thế

giới, đã kết thúc cuộc hành trình khi phi cơ của cô bị rơi ở Greenwood Indiana vào ngày ***30 tháng 07 - 2025***.

Đây là chặng thứ hai của cuộc hành trình khi cô rời phi trường Indy South Greenwood lúc 10 giờ 45 sáng trên đường đến phi trường ở Pennsylvania… *Vài phút sau khi cất cánh thì cô gặp tai nạn và đã qua đời.*

Nguyễn Anh Thư quê ở Tuy Hòa, tỉnh Phú Yên. Cô định cư tại Mỹ lúc 12 tuổi, khi Anh ngữ chưa rành. Cô nỗ lực để tốt nghiệp thủ khoa trung học, rồi tốt nghiệp cử nhân Khoa Học Toán và Thạc sĩ Kỹ Thuật Hàng Không và Du Hành Vũ Trụ tại đại học Purdue University. Sau 10 năm thử thách, cô trở thành nữ phi công lái máy bay tư nhân, là huấn luyện viên lái máy bay của một trường chuyên nghiệp ở tiểu bang Florida.

Vĩnh biệt Anh Thư, và ước mơ một mình bay vòng quanh thế giới dang dở.

https://keditim.net/222167-2/

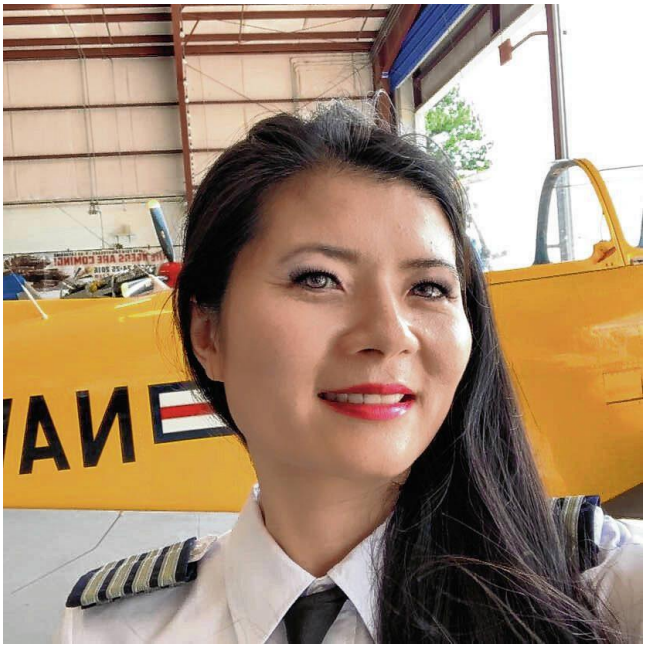

Theo báo Đất Việt:
Ông Hoàng Nam Tiến- "người truyền lửa" của thế hệ công nghệ Việt đột ngột qua đời. Ông là
Phó Chủ tịch Hội đồng trường Đại Học FPT năm 2023, đã qua đời vào lúc 16 giờ 10 **ngày 31 tháng 07 do đột quỵ ở tuổi 55.**

Theo báo trên, ông Tiến vẫn xuất hiện đều đặn với vai trò diễn giả, cố vấn, người truyền cảm hứng cho thế hệ trẻ Việt Nam trong lãnh vực công nghệ và khởi nghiệp. Không chỉ là doanh nhân xuất sắc, ông Hoàng Nam Tiến còn là nhà văn, người kể chuyện đầy cảm xúc.
https://www.datviet.com/ong-hoang-nam-tien-nguoi-truyen-lua-cua-the-he-cong-nghe-viet-dot-ngot-qua-doi/

Đâu phải chỉ người lớn tuổi, người già mới chết hay vì nghèo đói, thiếu ăn, hay bị bịnh hoạn
mới chết, mà cái chết có thể xảy ra cho bất kỳ ai và bất cứ lúc nào.

Đâu có ai biết trước mình sẽ ra đi vào lúc nào, ngày nào và ra đi vì lý do gì?

Nhưng chúng ta biết chắc chắn rằng chúng ta sẽ phải ra đi (không biết ngày giờ nào mà thôi) vì đó là quy luật tất yếu có sinh thì phải có tử.

*****

Alexsander Đại đế, vị Hoàng đế của đế quốc cổ Hy Lạp thuộc Macedon. Ông lên ngôi thay cha mình là Philip II năm 356 TCN ở tuổi 20. Và ông qua đời tháng 06 năm 323 TCN tại Babylon **hưởng dương 32 tuổi.**

Môt số sử gia cho rằng ông chết vì bịnh sốt rét. Một số sử gia khác cho là ông bị đầu độc.
Khi biết mình sắp chết, ông gọi các vị đai tướng lại quanh mình và dặn dò họ ba điều:
-1)Thầy thuốc giỏi nhất khiêng quan tài- để chứng tỏ rằng bác sĩ giỏi nhất cũng không cứu được sinh mạng con người (vì làm người ai cũng phải chết).

- 2)Khi di chuyển quan tài rãi tất cả vàng bạc châu báu của ông trên đường đi - (để chứng tỏ khi chết không giữ lại được tài sản gì)
-3)Để hai bàn tay ra bên ngoài quan tài (cái hòm) để nói rằng, ra đi với hai bàn tay trắng.

Tượng Alexander Đại đế tại Skopjie, Macedonia (nguồn: Internet)

Kết: Vậy chúng ta có cảm nghiệm được rằng tiền của, vàng bạc, của cải khi chết đâu có mang theo được? vậy mà chúng ta vẫn lo tích cóp của cải, tận tâm, tận lực, lao tâm, khổ trí để kiếm thật nhiều tiền đến nổi không có thì giờ nghỉ ngơi.
Chưa kể, có nhiều kẻ quá tham lam, làm việc đầu tắt mặt tối, cũng có người vì tham tiền, tham địa vị, chức vụ, hảm hại người khác để giành giựt cho kỳ được. Rồi cuối cùng khi chết cũng chỉ có hai bàn tay trắng.!!!

Làm sao khi nằm xuống tâm hồn thanh thản, vô ưu, tự nói với lòng mình "đã làm hết bổn phận" không có gì buồn phiền, hối tiếc để có thể *"vui mừng đón nhận cái chết"*.

Phùng Văn Phụng
Ngày 03 tháng 08 năm 2025

Lời phân ưu trong lễ phát tang Maria Trương Kim Hằng tại nhà quàn Vĩnh Cửu

Kính thưa thầy Phó Tế Nhựt, thầy Phó Tế Sơn cùng toàn thể quí vị.

Trước hết Nhóm Thân Hữu Cần Giuộc và Cần Đước tại Houston thành kính chia buồn cùng bạn Trương Văn Hứa, cùng chồng của Hằng là Nguyễn Hữu Quỳnh Châu và phân ưu cùng toàn thể gia đình của bạn Trương Văn Hứa.

Sự chia ly nào cũng đem đến cho gia đình chúng ta nỗi đau xót, nhớ nhung không thể nào quên được. Chúng tôi xin chia sẽ sự mất mát lớn lao này của vợ chồng bạn Trương Văn Hứa cùng quý tang quyến.

Trước sự ra đi của Maria Trương Kim Hằng, chúng ta có niềm an ủi, niềm hy vọng, cậy trông vào Chúa và mẹ Maria vì Thánh Phanxicô Assisi có nói rằng "Chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời".

Sách Khôn ngoan cũng dạy rằng: "Người công chính dù có chết sớm cũng vẫn được an nghỉ (Kn 4,7)" và "Tâm hồn họ đẹp lòng Chúa nên Người vội đem họ ra khỏi nơi gian ác (Kn 4,14)".

Linh hồn người công chính ở trong tay Chúa, đau khổ, sự chết không làm gì được họ, đối với con mắt người đời, việc từ biệt chúng ta như đi vào cõi tiêu diệt, nhưng thật ra họ đang vui sống bình an trong nước Chúa.

Cho nên cuộc sống dài hay ngắn không thành vấn đề, không quan trọng bằng sống có ơn nghĩa Chúa và đem lại những điều hữu ích cho gia đình và tha nhân.

Khi con mắt trần thế khép lại thì Linh Hồn THIÊNG LIÊNG vẫn sống không bị tiêu diệt. Đây là lúc linh hồn MARIA được mời gọi đến hiệp thông trong tình yêu muôn đời với Thiên Chúa.

Với niềm tin vào sự sống lại ở đời sau, Maria Trương Kim Hằng đã ra đi trước chúng ta, rồi chúng ta cũng sẽ ra đi sau và sẽ gặp lại nhau trong ngày sau hết.

Vì là Hội thánh cùng thông công, nên giờ đây, còn ở dương thế này chúng ta cùng cầu nguyện cho linh hồn Maria Hằng sớm được hưởng Thánh Nhan Chúa trên nước Thiên Đàng Vĩnh Cữu.

Và Maria Hằng ở Thiên đàng cũng sẽ cầu nguyện lại cho chúng ta đang còn sống ở dương thế này.

Xin thành thật cám ơn cộng đoàn.

Houston, ngày 18 tháng 09 năm 2025

Đại diện Nhóm: Phùng Văn Phụng

Thánh Carlo Acutis được phong thánh ngày chúa nhật 07 tháng 09 năm 2025 vừa qua.

Carlo Acutis sinh ngày 3-5-1991 cha là ông Andrea Acutis và mẹ là bà Antonia Salrano người Ý.

Từ ngày rước lễ lần đầu (16-6-1998) ở nhà thờ Romites de Perego trở đi, Carlo chưa bao giờ bỏ lễ hàng ngày: "Luôn kết hợp với Chúa Giêsu đó là mục tiêu của cuộc đời tôi". Với Carlo, hiệp thông là con đường dẫn tới Thiên đàng. Carlo đã chầu thánh thể và xưng tội hàng tuần.

Năm 2006 Carlo qua đời khi mới 15 tuổi vì bịnh bạch cầu. 14 năm sau được lên hàng các Chân phước. Lễ phong Chân phước ở Vương cung thánh đường thánh Phanxicô Assisi ngày 10-10-2020.

Trích: Cuộc đời của Carlo Acutis, chân phươc trẻ nhất thiên đàng vào đầu thiên niên kỹ mới.
(giáo phận Hà Tĩnh)

Các phép lạ của Carlo Acutis

Phép lạ thứ nhất:
Phép lạ chữa lành cho em bé Matheus người Brasil 4 tuổi, sinh ra với dị tật tuyến tụy nên em không thể ăn thức ăn đặc được.
Ngày 12 tháng 10 năm 2013 cha xứ Marcelo Tenorio xin giáo dân làm tuần cửu nhật cho em. Cha đắp một mãnh áo len của Carlo lên

cho em bé. Ngày hôm sau em bắt đầu ăn. Chụp MRI cho thấy tuyến tụy tạng của em trở lại bình thường.

Phép lạ thứ hai:
Valera Valverde phụ nữ gặp tai nạn giao thông ở Italy năm 2022, hồi phục một cách kỳ diệu. Ngày 2/7/2022 Valverde ngã xe đạp ở Florence nơi cô đang học đại học. Cô gái khi đó 21 tuổi phải phẫu thuật, nhưng bác sĩ cho hay khó qua khỏi bịnh.
Ngày hôm sau, bà Liliana, mẹ của Valverde đã đến lăng mộ của Acutis ở Assisi, nguyện cầu Acutis gởi thỉnh cầu tới Chúa để con bà qua cơn nguy kịch.

Cùng ngày, bịnh viện thông báo Valverde bất ngờ hồi phục không cần máy thở.

10 ngày sau,Valverde rời phòng chăm sóc đặc biệt được chuyển về khu phục hồi chức năng.

Hai tháng sau tai nạn, Valverde hoàn toàn bình phục. Hai mẹ con cô đã tới Assisi để cảm tạ sự chuyển cầu của Acutis.

Phùng Văn Phụng (tổng hợp)

Lại nói về sự tha thứ

Đề tài này rất nhiều người đã viết. Tôi cũng có viết đề tài này rồi, tuy nhiên tôi cũng xin thêm vài ý nghĩ về sự tha thứ.
Làm sao tha thứ cho người đã hãm hại mình, đã vu khống, nói xấu mình, có khi còn giết chết mình và gia đình mình. Tha thứ không phải là việc dễ dàng, sự tha thứ nó vượt quá khả năng của con người bình thường. Có thể không nhắc tới, không liên hệ, nhưng nói đến tha thứ kẻ đã gây quá nhiều đau khổ cho mình, cho gia đình mình thì thật là quá khó khăn. Tuy nhiên, tôi xin nêu vài trường hợp đã xảy ra để giúp cho ta suy nghĩ và học hỏi.

Lời nói cuối cùng của Chúa Giê-Su:

Lời cầu xin cho những kẻ hành hạ: "Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm" (Lu-ca 23:34). Đây là một trong những lời nói cuối cùng của Chúa Giê-su trên thập giá, thể hiện lòng thương xót bao la ngay cả đối với những kẻ làm Ngài đau khổ.

1) ***Phó tế Stêphanô.***

Phó tế Stephanô là người tử đạo đầu tiên tại Giêrusalem năm 35.

Stêphanô đã tranh luận nhiều lần với người Do Thái cứng lòng, Ngài đã nói lên những lời khôn ngoan, nhờ ơn Chúa Thánh Thần, khiến đối phương phải im tiếng. Vì thế họ tức giận rồi vu khống cho ngài tội phạm thượng, chống lại Môisen và Thiên Chúa.
Họ đã dẫn Ngài ra ngoài thành rồi ném đá cho đến chết. Nhưng trước khi tắt hơi, thánh Stêphanô còn ngước mắt lên trời ***xin Chúa tha tội cho những người hành hạ mình.***
https://tgpsaigon.net/bai-viet/ngay-26-12-thanh-stephanotu-dao-tien-khoi-43756

2) **Đức Giáo Hoàng Gioan Phao Lô II**

Vào ngày 13 tháng 05 năm 1981 Đức Giáo Hoàng đã bị một người đàn ông Hồi giáo, gốc Thổ Nhĩ Kỳ tên là Mehmet Ali Agca, bắn

trọng thương khi Ngài đang đứng trên xe chạy vòng quanh quãng trường thánh Phêrô

Viên đạn xuyên qua ổ ruột, cách động mạch vài ly, dù Ngài bị mất nhiều máu nhưng vẫn được cứu sống kịp thời.
Về phần mình Ngài lại xem đó như một sự can thiệp lạ lùng của Đức Mẹ Maria.

Sau khi hồi phục, Đức Giáo Hoàng đã tuyên bố với mọi người rằng: ***"Tôi luôn cầu nguyện cho người anh em đã bắn vào tôi, người tôi đã chân thành tha thứ"***. Giáo hoàng đã viết thư định gửi cho Ali Agca: "Tại sao anh lại bắn tôi khi mà cả hai chúng ta đều chung đức tin vào Chúa?" Nhưng thay vì gửi bức thư đó, đã quyết định đến gặp Ali Agca.

Năm 1983, Ngài đến thăm Agca và tha thứ cho việc ám sát ông. Ngài còn cầu khẩn nhà cầm quyền Ý ân xá cho Agca. Ngài đã giữ liên lạc với gia đình của Agca nhiều năm sau đó và đã thăm mẹ Agca năm 1987.

https://vi.wikipedia.org/wiki/Gi%C3%A1o_ho%C3%A0ng_Gioan_Phaol%C3%B4_II

3) Đức Hồng Y Nguyễn Văn Thuận

Đức Hồng Y bị giam 13 năm, 9 năm biệt giam, bị bỏ đói, tưởng chết trong trại kiên giam. Nhưng Đức Hồng Y không nhắc đến giai đoạn bị đày đoạ, đau khổ tột cùng đó và Ngài vẫn đi rao giảng về yêu thương và tha thứ.

Cáo thỉnh viên Waldery Hilgeman, cáo thỉnh viên phụ trách tiến trình phong thánh cho cố Hồng y Nguyễn Văn Thuận, nêu nhận định của ông về cố Hồng y:[112]

> *Điều đánh động tôi trong linh đạo của ngài là* tình yêu liên lỉ đối với tha nhân. *Ngài bị cầm tù và khi ở trong tù, ngài vẫn không ngừng* ***yêu thương những người*** ”

> ***bách hại ngài**, từ những viên chức cao nhất của chế độ đến anh lính canh thấp bé nhất.*

Linh mục Trần Đức Anh, Giám đốc Ban Việt ngữ Đài phát thanh Vatican, đưa ra nhận định:[1106]

> *Bản thân tôi, tôi có dịp được tiếp xúc với Đức Hồng y rất nhiều, và tôi rất khâm phục Ngài ở chỗ **không bao giờ Ngài than trách, nói xấu hoặc phê bình những người đã hại Ngài,** những người đã tạo đau khổ cho Ngài trong quá khứ. Đó là điều mà tôi rất cảm kích.*

https://vi.wikipedia.org/wiki/Phanxic%C3%B4_Xavi%C3%AA_Nguy%E1%BB%85n_V%C4%83n_Thu%E1%BA%ADn

Đức Hồng Y viết: "
Có một hôm mấy anh gác hỏi tôi:
– Ông có thương chúng tôi không?
– Có chứ, tôi yêu thương các anh cách thành thực, không có gì là khách sáo đâu!
– Kể cả khi người ta giam ông, mất tự do năm này sang năm khác? Không xét xử gì cả.?
– Anh nghĩ lại bao nhiêu năm ở với nhau. Tôi làm sao giấu được. Tôi thực sự yêu thương các anh.
– Chừng nào được tự do anh có sai giáo dân của anh trả thù không?
– Không, **tôi vẫn tiếp tục yêu thương, dù các anh có muốn giết tôi.**
– Nhưng tại sao lại yêu kẻ thù hại anh?
– Vì Chúa Giêsu đã dạy tôi yêu thương; nếu tôi không tuân giữ, tôi không đáng gọi là Kitô hữu nữa."
(Sách *Sách" Năm Chiếc Bánh và Hai Con Cá" trang* 76)

4)Thánh nữ Maria Goretti, đồng trinh, tử đạo

Một di sản đạo đức quý giá khác mà *thánh Maria Goretti* để lại cho hậu thế đó là ***lòng từ bi và sự tha thứ.*** Sự tha thứ mà thánh Maria Goretti dành cho kẻ đã hạ sát mình đã làm trổ sinh hoa trái là sự

hoán cải của Alessandro Serenelli, kẻ đã hãm hại và tước đi mạng sống của thánh nữ. Alessandro bị tuyên án 30 năm tù khổ sai lưu đày vì tội cố sát. Sau khi thụ án, anh đã tìm đến nhà Goretti gặp bà Assunta, mẹ của thánh nữ để xin được tha thứ. Anh cũng đã có mặt tại quảng trường thánh Phê-rô tham dự lễ phong thánh của Maria Teresa Goretti cùng với bà Assunta.

Sau đó, anh đến xin làm lao công trong một tu viện dòng Phanxico: để sống cuộc đời hoán cải và đền tội. Có thể thấy rằng*, hai phép lạ đã xảy ra khi sự tha thứ làm nảy sinh ơn hoán cải*. Khả năng tha thứ xuất phát từ ân sủng của Thiên Chúa và sự quảng đại của một tâm hồn thánh thiện, liêm chính đã thúc đẩy Maria Goretti nói những lời này: ***'Tôi muốn kẻ giết tôi cũng được như tôi trên Thiên Đàng'.***
https://vntaiwan.catholic.org.tw/thuongde/thuongde200.htm

Kết:
Trong suốt giòng lịch sử từ khi Chúa Giê-su chịu tử nạn cho đến ngày hôm nay (2025) vẫn có rất nhiều Kitô hữu là môn đệ của Thầy chí thánh, đã học tập, noi gương Thầy Giê-su đã quãng đại yêu thương và tha thứ đối với những kẻ đã nói xấu, vu khống, hãm hại mình.
Người Kitô hữu thường nhớ và áp dụng lời Chúa Giê-su dạy: *"Hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ đã ngược đãi anh em" (Mt 5,44)*

Phùng Văn Phụng

12/10/2025

Một Giấc Mơ (Chuyện giả tưởng)

Nguyễn có một giấc mơ mà Nguyễn nghĩ rằng khá đẹp. Nguyễn mơ thấy rằng Nguyễn đã chết, nhìn thân thể mình đang còn nằm trên giường, trong một phòng của nhà thương, linh hồn mình được đưa lên cao lưng chừng giữa trần nhà và giường bịnh. Nguyễn bình thản nhìn xuống thân thể của mình đang được đắp "ra" trắng xóa.
Trưa nào Nguyễn cũng chở cháu nội đi học về, trên đường về, Nguyễn hỏi:
"Năm tới con đi xe bus được không?"
-Ông nội không chở con được nữa vì ông nội đã đi xa.
-Vậy ông nội đi đâu?
- Ông nội đi lên thiên đàng?
- Con có biết thiên đàng là gì không?
-Là Heaven đó?
Con đi bộ từ trường tới nhà chừng khoảng bốn mươi phút? Con đi nổi không? Hay là con đi xe bus cũng chừng nửa giờ mà thôi.

*****

Sau khi Nguyễn chết, Nguyễn nhìn thấy khúc phim quá khứ, ghi lại tất cả việc làm của Nguyễn từ lúc còn nhỏ… cho tới những năm, tháng gần đây.
Cuốn phim quá khứ hiện lên rất rõ trong linh hồn của Nguyễn.
Ngày 30 tháng 04 năm 1975, cả thành phố Sài Gòn không có điện. Nguyễn ở trong nhà cứ hồi hộp không biết có ai đó sẽ đến nhà, gỏ cửa, rồi dẫn Nguyễn đi mất không? Vì Nguyễn thuộc thành phần chống cộng, có tham gia đảng phái chống cộng.

Chuyện đi tù cộng sản.

Tháng 06 năm 1975, nghe theo thông báo của Ủy Ban Quân Quản thành phố Sài Gòn, cấp tá quân đội, hành chánh cấp Phó Quận, Chánh Sự Vụ trở lên, đảng phái cấp phó bí thơ quận trở lên, đem thức ăn, mùng mền đi trong một tháng. Đóng 13,000 đồng tiền Việt Nam Cộng Hòa (gần nửa tháng lương) để đi tù.

Bị lường gạt, bị giam từ trại Long Thành, Thủ Đức đến tháng 12 năm 1976 lên tàu Sông Hương chở ra Bắc, chuyển đến trại giam trung ương số 1, Lào Cai. Khi Trung quốc chuẩn bị đánh qua biên giới, tù nhân được chuyển về trại K3 Vĩnh Phú.

Cuối năm 1978, ở trại cải tạo K3 Vĩnh Phú, sức khỏe suy yếu dần, bị cảm liên miên. Trong những ngày mùa đông, mưa phùn, gió bấc liên tục hơn hai tháng trời, khi đi ra ngoài trại để cuốc đất trồng khoai, vì gió, vì lạnh, vì đói, nên bị cảm. Tuy nhiên, khai bịnh, để ở nhà, đội trưởng không cho, vì sợ mất điểm thi đua. Trại cho ăn bo bo không xay, còn nguyên vỏ. Ăn bo bo chừng 10, 15 phút sau là bị tống ra ngoài hết. Có ngày trại phát vài trái bắp (ngoài Bắc gọi là ngô) cứng ngắt, không làm sao nhai được.

Ăn bo bo, ăn bắp trong mấy tháng ở trại tù K3, Vĩnh Phú, vừa đói, vừa lạnh, anh em tù nhân đều sụt cân, ốm thấy rõ. Lao động cực nhọc mà bị bỏ đói nên dần dần nhiều người bị kiệt sức. Khi đội sắp hàng đi ra khỏi trại, Nguyễn chỉ còn nhìn thấy những bộ xương cách trí biết đi…Vài ngày có tù nhân chết, khiêng đi chôn.

Qua K4 Vĩnh Phú, Nguyễn bị bịnh sốt vàng da. Lội dưới ruộng để trồng lúa, đa số tù nhân đều bị bịnh sốt vàng da. May mắn là có bác sĩ Thịnh biết giữ trụ sinh lại để điều trị bịnh này, nếu không có thuốc trụ sinh thì nhiều anh em tù nhân đã chết ở Mai Côi, Thác Guồng rồi. Địa danh này tù nhân miền Bắc rất sợ vì Mai Côi, Thác Guồng là nơi mà *dân Hà Nội gọi là nơi đi dễ khó về.*

Trong thời gian hai năm 1978-1979, Nguyễn nghĩ là sẽ chết trong trại cải tạo vì sức cùng, lực kiệt, hai bàn chưn bị sưng phù vì thiếu vitamin, thiếu chất dinh dưỡng, đi muốn không nổi, tim lúc nào cũng đập liên hồi, thường xuyên rất mệt.

*****

Thông báo xin cầu nguyện.

Thông báo trong nhà thờ hay thông báo trong Facebook của Đức Mẹ Núi Cúi nhờ cầu nguyện, Nguyễn thấy có nhiều người rất trẻ

mà đã ra đi. Đa số tuổi của họ lúc chết là từ 60 đến 75 tuổi, cũng có người còn trẻ, trên dưới ba mươi, bốn mươi. Năm nay, Nguyễn đã trên 80 tuổi rồi, Nguyễn có cảm giác là Nguyễn thọ lắm rồi.

Cầu nguyện rất là quan trọng.

Nếu có người nói xấu con, vu oan con, nặng lời với con hay mắng chửi con một cách vô lý, con phải làm sao?
-Xét xem lời nói xấu có đúng không, nếu đúng thì phải sửa chữa.

-Nếu bị chửi rủa vô lý (vì ganh ghét chẳng hạn), con cần phải coi như không có, tha thứ họ và cầu nguyện cho họ, yêu thương họ nhiều hơn nữa (Chúa dạy tha thứ và yêu thương)

-Nếu gia đình vợ và chồng ra đi cùng một lúc, các con phải làm sao?
Nếu lúc nào cũng căng thẳng đầu óc, căng thẳng tinh thần thì phải làm sao?
Bị chỉ trích nặng lời, bị vu khống, đặt điều, nói xấu những chuyện con không có làm, thì con phải làm sao?

Câu chuyện của chú Trần Vũ

Vợ của chú Trần Vũ không biết lái xe. Đi chợ hay đi dự tiệc hay cần đi đâu, chú Vũ phải lái xe, vợ chú ngồi bên cạnh. Tuy nhiên vợ chú liên tục lái xe giùm chú Vũ. Khi xe vô parking, vợ chú Vũ nói:
-Đậu chỗ này đi
-Có chỗ trống kìa
- Khi queo trái đang có đèn đỏ, vợ chú thấy lâu quá nói:
- Chạy đại đi chứ đợi đèn xanh biết chừng nào tới. Vũ đâu dám chạy vượt đèn đỏ vì sợ tai nạn hay bị cảnh sát phạt. Chú Trần Vũ có viết truyện ngắn: "Tôi bị bịnh câm".
Truyện kể về người bác của chú Vũ, gọi là bác hai. Bác hai ở dưới quê chịu sự cai trị, kiểm soát của hai thế lực. Ban ngày quốc gia kiểm soát, ban đêm Việt Minh cộng sản kiểm soát. Cho nên bác hai của chú Vũ đã câm (không nói) từ khoảng 1945 đến năm 1954 và khoảng 1959 đến 1975. Không biết bác không nói được vì bị bịnh

thật hay là bác không nói để tránh sự bắt bớ, gây khó khăn của cả hai bên quốc gia và cộng sản. Chú Vũ bắt chước bác hai này cũng không nói từ lâu, cho nên người trong làng nói chú Vũ bị câm.

Còn vợ của chú Vũ nói nhiều, nói đủ thứ chuyện, trách móc Vũ những chuyện 30, 50 năm về trước, trách móc việc của Vũ làm hồi xưa, khó chịu, bực dọc về mọi vấn đề. Chú Vũ đang sống với người vợ "khó ở". Vũ không muốn gây sự với vợ nên Vũ đã giả vờ bị bịnh điếc và câm.

Từ ngày Vũ giả điếc và câm, không khí trong nhà rất vui vẻ vì hai vợ chồng không cãi nhau nữa - Lý do không cãi nhau là vì ông chồng câm, không nói được nữa. Mọi người đều khen gia đình chú Vũ hạnh phúc, bình an vì không thấy vợ chồng cãi vã nhau bao giờ.

Chuyện tha thứ

Nếu không tha thứ người chịu thiệt hại trước tiên là ta, chứ không phải người bị ta thù ghét. Không tha thứ, tâm hồn ta không bình an, lòng sân hận vẫn giữ trong tim, làm sao ngủ được. Nếu không ngủ được, mất ngủ thời gian dài, sẽ bị trầm cảm, nếu để lâu dài, bịnh không hết, bịnh trở nặng, sẽ trở nên người tâm thần.

Cộng sản bỏ tù, giam cầm, bỏ đói, hành hạ, nhục mạ ta trong thời gian cải tạo. Nếu bây giờ sau 50 năm rồi, còn căm thù kẻ đã hành hạ mình, như vậy có vô lý quá hay không?
Cho nên cần phải học tập Chúa, theo gương Chúa Giêsu, "Hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ đã ngược đãi anh em" (Mt 5,44) để cho chính chúng ta được bình an, hạnh phúc.

Chuyện không muốn làm mà vẫn làm.

Thánh Phaolô viết*: "Tôi làm gì tôi chẳng hiểu: vì điều tôi muốn, thì tôi không làm, nhưng điều tôi ghét thì tôi lại cứ làm." (Roma 7,15)*

Được cộng sản thả về, ra khỏi trại đầu năm 1983, Nguyễn đã làm rất nhiều nghề để sống. Bán vé số, giặt bao ni lông, mua bán sách báo cũ, dạy kèm tư gia, bán bia và nước ngọt. Đã từng bán rượu 36, loại rượu này uống vào sẽ bị bịnh đau khớp? đi lại khó khăn, vì rượu 36 được chế biến bằng cồn công nghiệp?

Đi dạy học không chỉ dùng lời nói giảng bài, còn cần làm gương sáng cho con cháu, gương sáng cho các học trò nữa?

Kỷ niệm 60 năm ngày đầu tiên đi dạy học.

Tháng 10 năm 1965 Nguyễn ra trường Sư phạm Sài Gòn, với thứ hạng 78 trong số 344 thí sinh tốt nghiệp Sư phạm Sài Gòn, nên Nguyễn bắt thăm, được đổi ra Phước Tuy (Bà Rịa). Nguyễn đang cố học để thi vấn đáp của Cử nhân Luật Khoa năm thứ hai, nên Nguyễn đã nhờ ba của Nguyễn ra Bà Rịa bắt thăm giùm. Và Nguyễn được đổi về xã Phước Hòa Long, quận Đất Đỏ, cách quận lỵ chừng ba cây số.

Nguyễn ở trên lầu hai, bên cạnh rạp hát Quốc Thống. Lần đầu tiên đến trường tiểu học Phước Hoà Long, Nguyễn đã hết sức chán nản. Trường có năm lớp học từ lớp1 đến lớp 5, học trò mỗi lớp chừng hơn mười mấy học sinh. Ngôi trường quá cũ, bàn ghế ọp ẹp, cũng cũ kỹ như ngôi trường. So với các trường tôi học như trường trung học Chu Văn An, trường Sư phạm đầy đủ tiện nghi, sạch sẽ, đẹp đẽ hơn nhiều.

Có một buổi sáng, Nguyễn đi vào trường tiểu học Phước Hoà Long, phải qua một cái đồn nghĩa quân. Nguyễn đi bằng xe đạp. Trên đường đi vào trường, Nguyễn nhìn thấy hai quả lựu đạn treo hai bên đường bằng một sợi dây. Nguyễn nhấc chiếc xe đạp, bước qua sợi dây đó, để vào trường. Sau đó, khi trở về, Nguyễn không dám đi qua con đường đó nữa vì sợ quả lựu đạn nổ, mà phải đi vòng ngả khác trong xóm để trở về nhà.

Nhớ lại, từ tháng 10 năm 1965, Nguyễn bắt đầu đi dạy đến nay, tháng 10-2025 đã được 60 năm. Các bạn cùng ra trường Sư Phạm năm 1965 đã ra đi khá nhiều: Nguyễn Văn Huy, Nguyễn Kim Hùng, Phạm Văn Cang, Nguyễn Ngọc Phương v.v…

Phùng Văn Phụng
Ngày 24 tháng 10 năm 2025

Các thánh trong giáo hội công giáo

1.Các thánh tông đồ: 12 thánh tông đồ đều tử đạo chỉ có thánh Gioan là chết tự nhiên mà thôi.

Các Thánh Tông Đồ đều có kết cục khác nhau, phần lớn đều bị *sát hại* vì đức tin của mình. Một số cái chết bi thảm được ghi nhận bao gồm: Phêrô bị đóng đinh lộn ngược, Anrê bị đóng đinh trên cây thập tự hình chữ X, Giacôbê Tiền bị chặt đầu, Tôma bị đâm chết bằng giáo và Simon bị đóng đinh hoặc chặt đầu.

- **Phêrô:** Bị đóng đinh ngược tại Rome.
- **Anrê:** Bị đóng đinh trên cây thập tự hình chữ X.
- **Giacôbê Tiền:** Bị chặt đầu.
- **Gioan:** Chết già tại Ephesus, là vị tông đồ duy nhất qua đời bình thường.
- **Philípphê:** Bị đóng đinh trên cây thập tự ở Hierapolis.
- **Batôlômêô:** Bị lột da rồi đóng đinh hoặc bị xử lý tàn bạo ở Armenia.
- **Tôma:** Bị đâm chết bằng giáo ở Ấn Độ.
- **Mátthêu:** Bị chặt đầu hoặc bị xử tử theo nhiều cách khác nhau ở Ethiopia.
- **Giacôbê Hậu:** Bị ném đá hoặc chặt đầu ở Jerusalem.
- **Simon:** Bị đóng đinh hoặc chặt đầu ở Persia hoặc Ai Cập.
- **Giuđa (Tađêô):** Bị đóng đinh hoặc bị đánh bằng chùy ở Ba Tư.

Từ năm 64 đến năm 313 CN, đạo Chúa bị cấm đoán, bắt bớ, các tín hữu bị hành quyết vì niềm tin, phải sống dưới các toại đạo, bí mật thờ phụng Chúa để tránh sự báchh hại của nhà cầm quyền Roma. Năm 313, chiếu chỉ Milan chính thức chấm dứt sự bách hại và dưới thời Hoàng đế Constantine giáo hội mới dành được nhiều ảnh hưởng chính trị.

2.Các thánh tử đạo Việt Nam

Vài tiêu biểu như sau:

Thánh Anrê Trần Anh Dũng (Lạc) Linh mục (1795-1839) tử đạo ngày 21-12-1839

Anna Lê Thị Thành (Đê) 1781-1841, tử đạo ngày 12 tháng 07 dưới triều vua Thiệu Trị

Khi vào thăm mẹ, cô Nguyễn thị Nụ khóc nức nở khi nhìn thấy tấm áo mẫu thân loang lổ vết máu, nhưng bà Đê âu yếm an ủi: "Con đừng khóc, mẹ mặc áo hoa hồng đấy, mẹ vui lòng chịu khổ vì Chúa Giêsu sao con lại khóc".

Một lần viếng thăm khác bà Đê nhắn nhủ: "… Không bao lâu nữa, mẹ con chúng ta sẽ đoàn tụ trên nước Thiên Đàng"

118 vị thánh tử đạo Việt Nam

Các vị này đã hy sinh mạng sống làm chứng cho Tin mừng trong những đời vua chúa sau đây:

2 vị dưới thời chúa Trịnh Doanh (1740-1767)

2 vị dưới thời chúa Trịnh Sâm (1767-1782)

2 vị do sắc lệnh của vua Cảnh Thịnh (1782-1802)

58 vị dưới thời vua Minh Mạng (1820-1847)

3 vị dưới thời vua Thiệu Trị (1841-1847)

50 vị dưới thời vua Tự Đức (1847-1883)

Trong thế kỷ 18 và 19 có khoảng 130 ngàn đến 300 ngàn người công giáo bị giết vì đạo.

Nguồn: TÓM LƯỢC TIỂU SỬ CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

https://hdgmvietnam.com/chi-tiet/tom-luoc-tieu-su-cac-thanh-tu-dao-viet-nam-31171

3.Các thánh trong đời thường

Ngày nay, trong thế kỷ thứ 21 này, ít có người chịu chết thể xác, tuy nhiên vẫn có người tử đạo (chết) vì đức tin, nhưng rất hiếm.
Nhưng mỗi ngày, chúng ta đều có dịp để tử đạo (từ bỏ những cám dỗ xấu xa do lòng ích kỷ của chúng ta). Chúng ta phải bỏ qua tánh nóng giận hay gây gỗ, chịu nhịn nhục, chấp nhận những sự thua thiệt, trái ý, khác với quan điểm của mình. Chấp nhận làm thinh, chịu đựng lời nói khó nghe, sống vui vẻ với người "khó ở" là chúng ta đang đi trên con đường nên thánh đó.

Phải vậy không?
Chúng ta, mỗi người, đều tập làm thánh mỗi ngày? Thì gia đình, cộng đoàn, hội đoàn mới hoà thuận, yên ổn, mới có thể tồn tại được? Có phải không?

Sống tinh thần tám mối phúc thật, khiêm nhường chớ kiêu ngạo, (một trong 7 mối tội đầu), an ủi kẻ âu lo (thương người 14 mối), sống với tinh thần bác ái (giúp đỡ người nghèo khó) và luôn yêu thương và tha thứ như Chúa dạy.

Xét mình thường xuyên, biết ăn năn, sám hối những lỗi lầm của mình để trở thành con cái của Thiên Chúa tình yêu đầy lòng thương xót.
Để chi vậy?

Chúng ta luôn chuẩn bị sẵn sàng, *"sống như ngày hôm nay là ngày cuối cùng"* để lúc nào Chúa gọi thì bình an về với Thiên Chúa tình yêu.

Có phải vậy không?

Phùng Văn Phụng

Ngày 06 tháng 11 năm 2025

Viết vài hàng cho tháng 11 năm 2025

Ngày 18-11-2-25 tôi có thăm anh H. Trần ở West Houston Rehabilitation and Healthcare Center số 13428 đường Bissionnet. Anh H. lớn hơn tôi một tuổi cũng là đoàn viên Liên Minh Thánh Tâm của giáo xứ NLNT.

Trước tháng 03 năm 2020, chưa có đại dịch Covid 19, chúng tôi thường đọc kinh ở nhà của đoàn viên, anh H thường đi chung với chúng tôi.

Anh đã nằm trong nursing home này được hai tháng nay. Anh bị bịnh tiểu đường, cao máu, cao mở, thần kinh tọa, thường xuyên đau nhức hai chưn và đau nhức lưng. Anh đã phải dùng xe lăn và đi lại rất khó khăn.

Bây giờ mọi sinh hoạt bình thường đều phải nhờ y tá trong nursing home. Anh nói: Ăn uống ngày ba bữa có người lo, nhưng nằm trong này buồn quá không thoải mái như ở nhà.
Tôi suy nghĩ: bạn bè đã vào Nursing home trước, chừng nào tới phiên mình đây?

*****

Và tôi liên tưởng đến câu nói mà tôi đã viết trên tường:

Làm sao "vui để đợi chết"?

Làm sao để có sự vui vẻ. Làm sao để có TÂM AN.

Làm sao khi gặp bịnh nhiều, không tự mình lo được, các sinh hoạt tối thiểu cũng cần người khác giúp đỡ như ăn uống, tắm rửa, vệ sinh cá nhân v.v… mà TÂM mình vẫn AN.

Làm sao để có thể chấp nhận bị chỉ trích, công kích mỗi ngày? Nặng nề hơn nữa là bị người khác mạ lỵ thậm tệ mà tâm vẫn BÌNH AN, không giận? Vì nếu giận sẽ hại tim, làm tim đau nhói, không

ngủ được. Mất ngủ làm cho sức khỏe dần dần suy kém, "ăn không ngon, ngủ không yên?" sức đề kháng giảm, dễ sinh ra bịnh.

Mỗi người đều có bí quyết để cho TÂM AN? Riêng cá nhân tôi, muốn có tâm an, ngủ ngon, khi bị chỉ trích, công kích, nặng lời; nếu có giận, tôi chỉ để ảnh hưởng của sự tức giận thoảng qua chừng năm mười phút, rồi tôi không nghĩ tới nữa, không quan tâm tới nữa. Tôi nghĩ nếu mình giận là mình bị thiệt thòi. Vì sao vậy? Vì tức giận, thù ghét là mình đang uống thuốc độc mà mong cho người khác chết.

Ngoài ra tôi suy nghĩ chắc người công kích tôi, mạt sát tôi, tôi nghĩ là họ có vấn đề về tâm lý hay về sức khoẻ. Họ đang bị bịnh tiểu đường, cao máu hay đang bị binh gì nặng lắm sức khoẻ không tốt hoặc họ có vấn đề về tâm lý, đang lo âu nhiều chuyện không giải quyết được như con cái bất hoà nhau, gây gỗ nhau, hay đang thiếu nợ không có tiền trả, hay con cái bỏ nhà đi hoang chưa trở về, hoặc đang thất nghiệp, đang dùng chất nghiện…tâm họ bất an nên đem sự bất an đến cho mình.

Để có sự vui vẻ, tâm bình an, tôi liền suy tư, liên hệ đến câu: Nếu ngày mai tôi không còn nữa hôm nay tôi nên nghĩ gì? Hay nếu ngày hôm nay là ngày cuối cùng trong cuộc đời tôi, tôi nên làm gì? Có nên buồn giận ai, oán hận ai không?

Chẳng những không oán giận họ mà còn phải thương họ nữa và tôi bắt đầu cầu nguyện cho người đó được vui vẻ và bình an.

Để chi vậy?

Để họ có tâm an, có lòng khoan dung, lạc quan, yêu đời, họ sẽ có cái nhìn tích cực hơn và KHÔNG còn chê bai, chỉ trích nặng lời người khác - trong đó có tôi chịu ảnh hưởng.
Tôi cũng đang tập luyện dần dần để nếu có những lời nói không hay, không tốt, từ bên ngoài tác động vào tâm hồn tôi, sẽ không ảnh hưởng đến trái tim tôi, làm cho tôi bất an.

Hy vọng nhờ ƠN CHÚA tôi sẽ tìm thấy được BÌNH AN.

Phùng Văn Phụng

Ngày 30 tháng 11 năm 2025

Ân Tình Khó Trả

Nguyên ra trường sư phạm, đi làm, lúc còn rất trẻ. Lúc đó chàng mới có 23 tuổi. Chàng được đổi về dạy ở trường làng, có năm phòng học. Mỗi phòng học chỉ có vài bàn ghế lèo tèo, không có cửa ngăn cách với bên ngoài. Trường cách quận lỵ chừng ba cây số, trường học có vẻ nghèo nàn quá. Trường có năm lớp từ lớp năm tới lớp nhất (bây giờ gọi là lớp 1 tới lớp 5). Mỗi lớp chỉ khoảng chừng 15, 20 học sinh. Trường học nằm kế bên đồn nghĩa quân. Một hôm, sáng sớm, Nguyên đi xe đạp tới trường phải qua đồn nghĩa quân. Khi qua đồn, chàng dắt xe đạp bước qua sợi dây thép, ở hai đầu có hai quả lựu đạn chưa nổ. Khi vào tới trường rồi chàng mới nghĩ, sao mình ngu dại quá, bước qua chỗ gài lựu đạn, nếu lựu đạn nổ chắc chắn chàng phải bị thương. Hôm sau, chàng tìm đường khác để vào trường.

Nguyên vừa học trường Sư Phạm, vừa học Đại Học Luật khoa cho nên khi chàng ra trường Sư Phạm hai năm, chàng cũng đã đậu chứng chỉ năm thứ hai Đại Học Luật Khoa Sài gòn, chỉ còn một chứng chỉ năm thứ ba nữa là Nguyên có bằng Cử Nhân Luật.

Nguyên cũng vừa buồn vì cố quên một mối tình với người con gái học chung trường đại học sau một năm quen biết. Người con gái ấy bỏ đi lấy chồng khi chàng vừa ra trường, rời khỏi Sài gòn, đi dạy học ở một tỉnh xa.

Lần đầu tiên xa gia đình, chàng buồn, cô đơn. Hơn nữa vì chia tay một mối tình, chàng cảm thấy tâm hồn rất cô đơn, trống vắng.

Một buổi sáng, chàng nhìn thấy một cô giáo - chàng đoán như vậy- đi ngang qua chỗ chàng ở trọ. Chàng thấy nàng rất hấp dẫn, áo dài trắng, đội nón lá, đi bộ, giày cao gót, đến trường để dạy học.

Sau khi trình diện với ông Hiệu Trưởng ở ngôi trường chàng đến dạy, ăn cơm trưa xong, vào một buổi chiều, chàng đã dùng xe đạp

chạy đến khu nhà nàng ở và hỏi thăm bà con ở khu vực đó để tìm đến nhà nàng và làm quen.

***

Rồi hẹn nàng ở tỉnh lỵ, nói chuyện với nàng rất nhiều nhưng chàng đâu còn nhớ là chàng đã nói gì? Và các cuộc hẹn hò tiếp tục, chàng và nàng thường đi chung với nhau.

-Một lần chàng và nàng đi Vũng Tàu, nàng che cây dù màu đỏ nhạt, với tuổi 18, ánh nắng tương phản vào mặt nàng đỏ ửng như thoa phấn hồng nhẹ trên mặt.

Hai người đi vào bãi dâu, trời chiều, nắng nhạt, gió biển thổi vào nghe tiếng gió vi vu nhẹ nhàng, êm ái. Nàng trãi miếng nhựa trên cát, nằm xuống, đầu gối trên đùi nàng. Tình tứ, yêu thương.

-Hai người đã đi Mỹ Tho, đến một quán ăn ở bến sông, cùng trò chuyện, nhìn nàng ăn, chàng say đắm ngắm nàng, quên ăn, đến nỗi nàng nhắc nhở:

"Anh ăn đi chớ, sao cứ nhìn em hoài vậy?"

Hôm sau, qua bắc Rạch Miễu, đi sang thị xã Bến Tre, gặp người bạn học cũ tốt nghiệp trường sĩ quan Đà Lạt, đang đóng quân ở thị xã Bến Tre.

-Hai đứa thường đi xem phim, đi ăn ở quán Thanh Bạch, đường Lê Lợi, Sài gòn.

Chàng vẫn còn lấn cấn chưa đem nàng về gặp cha mẹ vì gia đình nàng quá nghèo, sợ cha mẹ không thuận, mà chính bản thân cũng chưa muốn lập gia đình vì còn nhiều tham vọng, còn muốn tiến thân, còn đam mê danh vọng…

-Một lần đi Vĩnh Bình để thăm người yêu, đã quen được một năm, chỉ quen qua thơ từ, chưa gặp mặt lần nào, do em họ giới thiệu.

Khi đến nhà cô bạn ấy, nàng cũng nhất định đòi đi theo, không thể nào từ chối không cho nàng đi theo được, cho nên trong cuộc gặp gỡ đó nàng đã nói ra sự thật hết để cho ba má cô ấy và cô ấy hiểu rằng nàng là người yêu của chàng. Thật khó chịu, tự trách mình sao lại để nàng đi theo. Cha mẹ nàng có mời ở lại ăn bún nước lèo Trà Vinh, nào có thể ăn được.

***

Khi cha chàng từ chối không chấp nhận làm sui với gia đình nàng, Nguyên không biết phải giải quyết ra sao?

Chàng đã có ý định chấm dứt mối tình này mặc dầu chàng biết nàng rất yêu chàng, tha thiết yêu chàng. Chàng tìm cách rời xa nàng, cho nên về tỉnh lỵ mướn nhà để ở và đi dạy học thay vì ở chỗ cũ trong quận lỵ. Chàng cứ hút thuốc liên miên, hết điếu này đến điếu khác để suy nghĩ, để giải quyết. Chàng không có ghiền thuốc lắm nên thuốc làm miệng chàng đắng nghét.

Ngày 03 tháng 09 năm 1967 có bầu cử Tổng Thống và Thượng Viện Việt Nam Cộng Hòa.

Ngày 22 tháng 10 năm 1967 có bầu cử Hạ Nghị Viện Việt Nam Cộng Hòa.

Sau ngày bầu cử Tổng Thống và Thượng Viện, các sinh viên tổ chức biểu tình phản đối cuộc bầu cử ngày 03 tháng 09. Có cuộc biểu tình lớn ở Đại Học Văn Khoa Sài Gòn. Nguyên cũng bị kích động và đã đứng trước đám đông sinh viên, học sinh tố cáo cuộc bầu cử Tổng Thống vừa qua là cuộc bầu cử gian lận và để phản đối chánh quyền Tổng Thống Thiệu, Nguyên tuyên bố rút đơn ứng cử Hạ Nghị Viện tháng 10 sắp tới.

Chàng làm như vậy có hai mục đích, biết không thể tiếp tục theo đuổi việc tranh cử vì khả năng tài chánh không có, mới ra trường, làm việc ở địa phương có hai năm, không quen biết nhiều. Mục đích thứ hai là nếu chàng bị chánh quyền của Tổng Thống Thiệu

bắt giam, chàng nghĩ có thể sẽ giải quyết chuyện tình cảm của chàng.

Nếu chàng bị bắt vì chống chánh quyền đương thời, bị đi tù, có lẽ chàng và nàng đã chia tay nhau rồi vì lúc đó hai người chưa có gì ràng buộc với nhau.

Mặc dầu hai người thường đi chơi với nhau nhiều nơi. Nhưng chàng vẫn chưa có ý định làm đám cưới với nàng vì gia đình nàng nghèo, trình độ học vấn thấp hơn chàng quá nhiều. Chàng còn đang mơ mộng công danh, sự nghiệp nên chưa có kế hoạch lập gia đình.

Nàng hối thúc chàng làm đám cưới vì quen nhau đã hơn hai năm và rồi chàng cũng phải nói với cha chàng đến nhà ba má nàng, để có thể tiến đến hôn nhân. Nhưng gia đình cha nàng là nông dân nghèo, không thuộc gia đình khá giả, học thức.

Cha chàng không đồng ý, không chịu làm sui với gia đình nàng và bắt chàng nếu muốn cưới vợ, cha chàng chỉ vài người quen của cha chàng trong đó có một người là con của ông Hiệu Trưởng gần nhà. Chàng cũng muốn rời bỏ nàng vì trong khi quen chàng, nàng cũng còn quen thêm vài người khác nữa. Cho nên chàng mới đồng ý lấy con ông Hiệu Trưởng, mặc dầu chỉ biết mặt mà chưa có nói chuyện lần nào, nghĩa là chưa có tình cảm, yêu đương gì với nhau.

Nhờ quen biết nhiều, ông Hiệu Trưởng đã can thiệp, xin đổi chàng về Sài gòn với ý định sẽ làm đám cưới với con gái ông Hiệu Trưởng.

***

Chàng được đổi về Sài gòn là nhờ sự can thiệp của ông Hiệu Trưởng. Cha chàng thúc dục chàng tiến tới làm đám cưới với con ông Hiệu Trưởng như lời đã hứa. Chàng thì chịu không nổi nếu bỏ nàng bơ vơ.

Bỏ nàng để lấy vợ mới tuân theo ý của cha chàng thực hiện lời hứa với ông Hiệu Trưởng?

Ân tình khó trả.

Cha chàng nói**: "**Có hai gia đình con chọn gia đình nào? Gia đình ông Hiệu Trưởng và gia đình thầy giáo Ngô."

Nguyên dự tính chấm dứt mối tình, mặc dầu mối tình ấy đã có kết quả là đứa con chung của hai người. Cha chàng nói như vậy, chàng phải chọn lựa?

Nguyên muốn rút lui khỏi mối tình hơn hai năm và nói chọn con ông Hiệu Trưởng, người con gái cũng cao ráo, nước da trắng, cũng đã tốt nghiệp tú tài.

Và ba của Nguyên đã đến nhà ông Hiệu Trưởng và xin cưới con gái của ông Hiệu Trưởng cho Nguyên.

Ân tình với ông Hiệu Trưởng rất sâu đậm, đã hứa gã con gái, còn đem Nguyên về Sài Gòn. Nguyên đã làm cho cha chàng mất mặt, không thể ăn nói làm sao với ông Hiệu Trưởng được. Nguyên phân vân, không biết phải làm sao bây giờ. Ân tình này quá sâu đậm có lẽ không bao giờ trả được.

***

Em của Nguyên đã đến gặp nàng để yêu cầu nàng từ bỏ chàng. Ngồi chờ ngoài xe, lòng chàng đau như cắt, chàng đâu muốn bỏ nàng bơ vơ.

Chàng không thể bỏ nàng được. Tim chàng đau nhói, lòng chàng bất an, vô cùng khó xử. Không thể tuân theo ý kiến của cha chàng được.

***

Khi nàng báo tin có bầu, chàng đã quyết định làm đám cưới với nàng. Chàng và nàng đã đặt thiệp cưới, đã ấn định ngày cưới. Cha

chàng biết được chàng đã đặt thiệp cưới, dự định làm đám cưới với nàng, cha chàng đã yêu cầu chàng hủy bỏ đám cưới. Và khi chàng về Sài gòn, dưới áp lực của cha chàng, nên không thể xuống với nàng lo đám cưới được mặc dầu đã in thiệp, đã hứa với nàng để làm đám cưới. Dĩ nhiên đám cưới phải hủy bỏ.

Chúa nhật sau, khi gặp lại nàng, Nguyên đã nói: "Thôi mình làm đám cưới lại đi".

Chàng không thể bỏ nàng được và nàng rất yêu chàng, nên cha mẹ nàng đã nhân cơ hội có đám giỗ đã mời họ hàng đến và trình diện, ra mắt giới thiệu chàng là con rễ, chồng của nàng. Gia đình bên chàng không có ai tham dự. Thời đó làm như vậy cha mẹ hai bên buồn lòng lắm. Nhưng Nguyên không còn biết cách nào giải quyết được mà nàng cũng không biết phải giải quyết ra sao?

Rồi chàng được đổi về Sài-gòn, nhưng chính đứa con của chàng và nàng đã ràng buộc hai người với nhau.

Từ ngày đó đến nay mối tình của chàng và nàng đã hơn nửa thế kỷ.

Tháng 10 năm 2024
Phùng Văn Phụng

Vấn đề tự tử

Được tin một người bà con ở Việt Nam đã tự tử ở tuổi 81 (sinh năm 1944) ở Cần Giuộc, thứ năm ngày 4 tháng 12 năm 2025 làm lễ cầu siêu và hoả táng. Chị làm ăn được, chị buôn bán, chị thuộc thành phần khá giả trong làng. Chị có nhà cửa khang trang.
Chị không thiếu thốn về tiền bạc. Nhưng tại sao chị lại tự tử.?

Chị tự tử bằng cách uống nhiều thuốc cảm và thuốc ngủ?, chị phải nằm nhà thương để điều trị hơn ba tuần lễ, nhưng bác sĩ không thể kéo chị ra khỏi tay tử thần.

Xung đột trong gia đình sinh ra quẩn trí đưa đến tự tử. Xin cầu nguyện cho linh hồn người đã mất.

*****

-Chị đang có vài thứ bịnh của tuổi già tuy nhiên điều quan trọng nhất đưa đến chị quyết định quyên sinh không phải là do các bịnh trên mà là vì do chị xung đột với con cái trong nhà, nên sinh ra cô đơn, buồn chán. Hơn nữa, chị cũng không có bạn bè thân để tâm sự?

Trầm cảm, buồn chán, bất mãn, dễ suy nghĩ tiêu cực, dễ đưa đến quyên sinh.

Khi gặp khó khăn về tinh thần hay đau đớn về thể xác, muốn có được tâm hồn bình an, có suy nghĩ tích cực, không phải ai cũng làm được. Cần phải có ơn Chúa, mới biết dâng lên Chúa những khó khăn đó, để cầu nguyện cho mình và cho người khác.

Nếu có đau đớn về bịnh hoạn hay đau khổ về tinh thần do bất như ý, con cháu làm phiền, sẽ biết dâng lên Chúa những khó khăn đó, để chia sẻ thông phần đau khổ của Chúa chịu tử nạn.
Cha Chu Quang Minh có nhắc đến vấn đề tự tử: “Khi đang tự tử, nếu có tiếng động làm cho họ giật mình như con mèo chạy ngang qua hay có vật gì rớt xuống gây tiếng động, người muốn tự tử đó có thể sẽ tỉnh lại ngay và không muốn tự tử nữa”.

*****

Năm 1982 có người bạn tù, cấp bậc đai úy, ở K4 Vĩnh Phú, sắp được cho về vì có hồ sơ mỏng, nhưng đã tự tử chết. Tôi thuộc diện hồ sơ mỏng nên được thả về đầu năm 1983. Ai có hồ sơ dày di chuyển đi vào Nam ở tù thêm mấy năm nữa.

Tự tử là do stress mà ra, mất niềm tin không có cách nào giải quyết?

Stress cũng có nhiều nguyên nhân:Nghèo đói, thất nghiệp, thi rớt, thất tình (người yêu bỏ).

Tức giận người thân trong gia đình, không chịu đựng được những lời nói chê bai khinh khi, chỉ trích, xem thường của người thân (vợ chồng hay cha con)

Tin tức về tự tử thường xảy ra cho các em vị thành niên hay tuổi dưới 30. Lần này 81 tuổi mới là vấn đề làm cho ta suy nghĩ?

Học sinh tự tử vì áp lực học tập

Theo nguồn tin từ VOV.VN , ngày11/07/2025, đầu tháng 3 vừa qua, Khoa Sức khỏe Tâm thần - Bệnh viện E Trung ương tiếp nhận một bệnh nhân là nữ sinh 14 tuổi trong tình trạng suy nhược tinh thần nghiêm trọng. Em có biểu hiện suy giảm trí nhớ, khó tập trung, thường xuyên chán nản, tự trách bản thân và xuất hiện hành vi tự hại.
Qua quá trình thăm khám và trò chuyện, bệnh nhân cho biết, em chịu áp lực lớn vì phải giữ vị trí đứng đầu lớp trong thời gian dài. Điều này khiến em *căng thẳng kéo dài, mất ngủ và dần rơi vào trạng thái chán nản.*
Kết quả chẩn đoán của bác sĩ xác định, ***nữ sinh mắc hội chứng trầm cảm*** *với ý tưởng tự sát, bắt nguồn từ những sang chấn tâm lý nghiêm trọng.*
https://vov.vn/xa-hoi/ap-luc-hoc-tap-sat-thu-vo-hinh-cua-suc-khoe-tinh-than-hoc-sinh-

post1213514.vov?jskey=gublNUPY44PDKbGXVfGEOifhJwhpcrMnAg%3D%3D

Tỷ lệ tự sát trong thanh thiếu niên ngày càng gia tăng

Thống kê, nếu như năm 2003, tỷ lệ có ý định tự sát trong thanh thiếu niên từ 14 – 25 tuổi là 3,4%, thì đến năm 2010 đã tăng lên 4,1%. Điều tra mới nhất do Viện Sức khoẻ tâm thần (Bệnh viện Bạch Mai) đưa ra năm 2020 cho thấy, trong số 6.407 học sinh ở lứa tuổi 11 - 17, có 11% cho biết có ý tưởng tự sát trong vòng 1 năm qua.
https://baotintuc.vn/xa-hoi/ty-le-tu-sat-trong-thanh-thieu-nien-ngay-cang-gia-tang-20220426105726598.htm

Vấn đề tự tử ở giới trẻ

https://spiderum.com/bai-dang/Van-de-tu-tu-o-gioi-tre-UcK5u7TVAJZz
"Áp lực học hành, bạo lực gia đình, lời nói của mọi người xung quanh v.v...". Những lý do trên sẽ khiến trẻ bị rối loạn tâm lý, rồi từ từ ăn mòn lý trí.
Một ví dụ tiêu biểu chính là vụ án nam sinh cấp 3 nhảy từ tầng 28 chung cư xuống đất. Vào lúc 4 giờ 15 phút rạng sáng, công an đã phát hiện thi thể của một nam sinh lớp 10 ở trước chung cư Văn Phú Victoria. Cậu học sinh đã ra ban công chung cư của mình và nhảy xuống ngay trước sự chứng kiến của ba mình.
Chúng ta chỉ sống được một lần duy nhất trên đời. Nên hãy có ý chí và niềm tin mạnh mẽ về cuộc sống. Em thấy "trào lưu" tự tử ở giới trẻ là một mối đe dọa lớn cho xã hội cần phải được trừ khử và cải thiện không chỉ vì những đứa trẻ ở Việt Nam mà là ở khắp nơi trên thế giới. Chúng ta có nhiệm vụ bảo vệ nụ cười của giới trẻ vì một tương lai tươi sáng.

Căng thẳng tâm lý và hành vi tự sát

Trên thế giới, *cứ mỗi 40 giây lại có một người tự sát.* Theo tổ chức y tế thế giới WHO, *mỗi năm có khoảng 10 đến 20 triệu trường hợp*

tự sát, trong đó có khoảng một triệu người chết. Việt Nam có khoảng 36.000 đến 40.000 người tự sát mỗi năm, trong đó 5.000 người chết do bệnh lý trầm cảm dẫn đến hành vi tự sát.
https://www.vinmec.com/vie/bai-viet/cang-thang-tam-ly-va-hanh-vi-tu-sat-vi#:~:text=Tr%C3%AAn%20th%E1%BA%BF%20gi%E1%BB%9Bi%2C%20c%E1%BB%A9%20m%E1%BB%97i,kho%E1%BA%A3ng%20m%E1%BB%99t%20tri%E1%BB%87u%20ng%C6%B0%E1%BB%9Di%20ch%E1%BA%BFt.

Những con số về thực trạng tự tử

*****Tại Việt Nam, theo thống kê của WHO được trích và đăng tải trên Bệnh viện Tâm thần Trung ương, tỷ lệ tự tử năm 2015 là 5.87% trên 100.000 dân, có nghĩa là cứ trong 100.000 người sẽ có khoảng 5.870 người tử vong vì tự tử.
*Theo báo cáo của *Quỹ Nhi đồng Liên Hợp Quốc – UNICEF*, hàng năm, trên thế giới có trên 800.000 người chết vì tự tử. Trong đó khu vực Đông Nam Á chiếm tỷ lệ cao nhất, với gần 40% tổng số vụ tự tử (WHO, 2016)
https://hellobacsi.com/tam-ly-tam-than/phong-ngua-tu-tu/tu-sat/

Kết: Tự tử thông thường do cô đơn không có người để tâm sự. Họ thường là con người cầu toàn. Họ dễ bất mãn vì người thân không làm theo ý mình từ đó sinh ra bực dọc, khó chịu, sinh ra tress, ngủ không được và sinh ra quẩn trí, buồn chán, bất mãn, không còn tha thiết đến cuộc sống nữa và dẫn đưa đến việc tự tử.

-Trong cuốn sách "Truyện Một Tâm Hồn" trang 311, Thánh nữ Têrêsa viết: "Một chị kia hồ nghi lòng nhẫn nại chịu khó của Têrêsa, vào thăm thấy dung nhan thánh nữ tươi tỉnh niềm nở lạ lùng, chị muốn biết duyên cớ vì sao. Trinh nữ đã trả lời: *"Em vui vẻ dù trong mình đang phải đau đớn lắm, em vẫn **phải cố gắng yêu quí sự đau khổ** và tiếp nhận đau khổ cách niềm nở tươi tỉnh"*.

-Linh mục Paul O' Sullivan, O.P. có viết*: "Những đau khổ sẽ cứu chúng ta khỏi những cực hình ghê rợn trong luyện ngục. Đau khổ nếu chịu cho nên, sẽ làm cho chúng ta trở nên những vị thánh.*

Phùng Văn Phụng
Tháng 12 năm 2025

Những Điều Cần Phải Thực Hiện

Đọc bài viết của Linh mục Mi Trầm như sau:
Đã Đến Lúc Phải Thực Hiện "10 Điều Khuyên" cho người cao niên...
1. Hãy vui với người khác, đừng tìm vui trong việc tích trữ của cải.
2. Lập chương trình tiêu xài hết tiền của mà bạn để dành. Bạn xứng đáng tiêu pha nó trong mấy năm còn lại của đời người. Nếu được, cứ đi du lịch. Để của lại cho con, chúng nó sẽ gấu ó nhau và nhiều chuyện rắc rối xảy ra sau khi bạn qua đời.
3. Hãy *sống với thực tại.* Đừng sống cho quá khứ hay cho tương lai. Bạn có ngày hôm nay trong tay bạn. Ngày hôm qua thì đã qua, ngày mai thì chưa đến hoặc không bao giờ đến.
4. Hãy vui với lũ cháu nội ngoại của bạn (nếu bạn có) nhưng đừng làm kẻ giữ trẻ trọn thời gian. Trách nhiệm nuôi dạy trẻ là của cha mẹ nó. Sau khi bạn đã nuôi con nên người rồi, bạn không còn trách nhiệm gì với bầy cháu của bạn. Đừng thấy áy náy khi từ chối giữ trẻ nếu bạn không thấy thích thú chăm sóc trẻ.
5. *Chấp nhận sự già yếu,* đau nhức của tuổi già. Hãy vui với những gì mình còn làm được
6. *Vui với những gì bạn có*. Đừng lao nhọc tìm những gì bạn không có. Đã trễ rồi, thời gian không còn nhiều nữa.
7. Hãy vui cuộc đời với người phối ngẫu, con cháu, bạn bè. Người khác yêu bạn, phải yêu chính bạn chớ không phải những gì bạn có. Ai yêu những gì bạn có chỉ gây khổ cho bạn mà thôi.
8. *Tha thứ cho mình và cho người.* Chấp nhận sự tha thứ. Vui hưởng sự bình an trong tâm hồn.
9. *Làm quen với sự chết*. Nó sẽ xảy ra. Đừng sợ hãi. Nó là một phần của cuộc đời. Chết là bắt đầu một cuộc đời mới hơn, tốt đẹp hơn. Chuẩn bị một cuộc sống mới với Đấng Tạo Hóa.
10. *Hãy thuận hòa với Th ượng Đế* vì bạn sẽ gặp, sẽ có sau khi bạn rời cõi trần gian này.
Theo Internet - Từ FB Linh mục Mi Trầm

Tha thứ cho mình và cho người. Làm quen với sự chết. Hãy thuận hòa với Thượng Đế. Ba điều chót 8, 9, 10 tôi thường xuyên nhắc nhở mình và cố gắng thực hành.

Không tha thứ là lấy sự sai lầm của người khác mà trừng phạt chính mình. Không tha thứ là mình uống thuốc độc mà mong người mình không ưa hay mình thù ghét sẽ chết.

Nhà văn, nhà biên khảo Nguyễn Hiến Lê có nhắc nhở rằng làm việc phải có kỷ luật, nếu không có tư tưởng gì để viết, cứ đúng giờ 8 giờ sáng, 2 giờ chiều tự động ngồi vào bàn viết, tư tưởng sẽ có, để viết bài. Ông Nguyễn Hiến Lê hạn chế việc tham dự tiệc tùng. Vì vậy cho nên ông đã để lại cho đời hơn trăm tác phẩm có giá trị.

Tôi đã không áp dụng kỷ luật cho bản thân nên không để lại được gì cho đời sau.

Nếu làm việc đều đặn, kiên trì, kỷ luật giống như nhà văn Nguyễn Hiến Lê - vô cùng khó khăn. Nhưng nếu làm được như vậy, có lẽ đã có "cái gì đó?" để lại cho đời sau.
Nhưng mà nếu có để lại "cái gì" cho đời sau thì liệu rằng được thời gian bao lâu để có người còn nhớ đến mình.

Nguyễn Du đã nói:
"*Bất tri tam bách dư niên hậu*
Thiên hạ hà như khấp Tố Như".
Thi sĩ Nguyễn Du, người làng Tiên Điền, tác giả Truyện Kiều còn nói như thế; còn mình, người bất tài thì sao?

Tin tức bảo tuyết vừa qua:

Trận bảo tuyết vừa qua, tính đến 7 giờ tối ngày thứ hai 19 tháng 01 năm 2026, ít nhất có 34 người thiệt mạng ở những tiểu bang chịu ảnh hưởng.

Hơn 670,000 căn nhà vẫn còn bị mất điện hôm thứ hai hơn 11,000 chuyến bay khắp nước Mỹ bị hủy hay bị hoãn.
nguồn: *https://www.nguoi-viet.com*
https://www.nguoi-viet.com/hoa-ky/bao-tuyet-lam-it-nhat-13-nguoi-chet-gan-1-trieu-khach-hang-bi-cup-dien/

Vài cảm nghĩ riêng tư:

Chúa nhật ngày 01 tháng 02 vừa qua*, có hai người thân đã ra đi*, đó là anh *Trần Hùng Peter,* lớn hơn tôi một tuổi, trong Đoàn Liên Minh Thánh Tâm của Giáo xứ Đức Ngôi Lời Nhập Thể và anh *Út Muôn,* nhỏ hơn tôi một tuổi, con cô sáu tôi ở làng Tân Tập, quận Cần Giuộc.

Thật là một điều kỳ diệu đến hôm nay tôi vẫn còn sống mặc dầu sức khỏe có yếu đi, mau mệt. Uống thuốc nhiếp hộ tuyến, thuốc cao mở và thuốc đau bao tử đều đặn mỗi ngày.

Từ một người thích thể thao, đã từng thi chạy đua, rồi không thể chạy đua được nữa, sau hơn 6 tháng trị bịnh sốt rét ngã nước do bác sĩ người Pháp điều trị mới hết được.

Học nhiều quá không chơi thể thao, không tập thể dục, rồi đi tù, chịu đựng gian khổ, chịu đói triền miên, còn bốn tháng nữa là đủ 8 năm tù, cho nên sức khỏe không như trước kia được.

Như vậy, mà sống được tới ngày hôm nay, còn 6 tháng nữa đã tới 84 tuổi tây (tính tuổi ta là 85 tuổi) có phải là điều quá sức kỳ diệu không? Tạ ơn Chúa.
-Có công việc làm để sinh hoạt tuổi già như trồng cây, đọc sách - Tôi có website để đưa bài lên và thỉnh thoảng viết vài bài - vậy là tôi có việc làm, rất vui rồi.

-Có đủ tiền để sống không phải nhờ cậy con cái.

-Có đủ sức khỏe để còn lái xe được, một tuần ba lần, còn có thể vô "24 Hour Fitness", để đi bộ, để tập thể dục được là mừng lắm rồi.

-Còn ăn uống, tự túc được, không phải nhờ người khác tắm rửa, đút cơm v.v… vậy là quý lắm rồi.

Làm sao biết được lúc nào mình sẽ ra đi. Ai ai rồi cũng phải chết. Sinh lão bịnh tử là qui luật của tạo hoá. Có sinh là có tử.
Tam đoạn luận *"làm người ai cũng phải chết, tôi là người, vậy tôi phải chết"* người ta cho rằng đó là câu nói của triết gia Socrates?

Cần gởi lại cho con cháu những tâm sự, những kỷ niệm, lời nhắc nhở, những lời khuyên, có lẽ tôi đã viết đầy đủ trong các bài viết, đã đưa lên *Website "kẻ đi tìm"* rồi.

Phùng Văn Phụng
Ngày 03 tháng 02 năm 2026

Vừa trải qua một tai nạn

Tối thứ sáu đầu tháng, ngày 06 tháng 02 năm 2026, tôi đi dự lễ cầu nguyện cho hòa bình thế giới ở nhà thờ Ngôi Lời Nhập Thể, có chở cháu nội là Jayden đi sinh hoạt lớp Thêm sức 1. Thánh lễ ở nhà thờ kết thúc khoảng 8 giờ 10 tối, tôi cùng cháu nội ra xe để về nhà.

Tôi đang chạy trên đường Kirkwood từ hướng Nam lên hướng Bắc. Khi vừa chạy đến đường Carvel, có chiếc xe BMW, chạy từ đông sang tây, đụng thẳng vào bên mặt của chiếc xe Venza tôi đang chạy. Hai cánh cửa bên phải dẹp nát, hoàn toàn hư hại. Có lẽ trời tối, tài xế người Mễ không thấy xe phía trước đang chạy tới. Xe tôi bị hư hại nặng, phải bị "total loss". Xe hư hại hoàn toàn, hảng bảo hiểm mang đi.

Tôi bị đau ngay cần cổ bên phải, tha dầu nóng, thường xuyên, mấy ngày nay mà không có kết quả gì và không biết có thương tích gì nặng không? Thầy Bạch và các bạn gọi hỏi thăm và nói là sẽ cầu nguyện cho.

Sáng thứ tư, ngày 11 tháng 2 năm 2026 đi chụp hình cần cổ, ở phòng mạch bác sĩ Vũ Giang, kết quả tốt. Mặc dầu đây là tai nạn lớn nhưng không có xảy ra thương tích gì trầm trọng, nguy hiểm đến tính mạng.

Tạ ơn Chúa

Cũng là tai nạn cũ.

Lần trước cách nay khoảng hơn 10 năm cũng bị đụng xe. Tôi đang chạy trên đường Beechnut, xe đang chạy bình thường, đến ngả tư Beechnut và Wilcrest đèn xanh bật lên. Xe tôi đang chạy, gặp đèn xanh nên tôi chạy luôn, không có ngó hai bên. Trên đường Wilcrest cắt ngang Beechnut, bên trái tôi, có một cô gái khoảng 18, 20 tuổi vượt đèn đỏ, đụng vào đầu xe Camry của tôi, nên xe tôi bị xoay 90 độ, rồi có chiếc xe phía sau chạy tới, đụng vào hông xe bên phải

của tôi, nên xe bị hư hại nặng, bị "total loss" (bị hảng kéo đi). Vì xe quay 90 độ, người tôi quay theo chiều kim đồng hồ, cũng 90 độ, nên tôi không có bị thương tích gì.

Thiên Chúa đã che chở tôi trong hai tai nạn lớn này.

Tạ ơn Chúa.

Phùng Văn Phụng

Ngày 11 tháng 2 năm 2026

(Ngày lễ Đức Mẹ Lộ Đức- Ngày thế giới bịnh nhân)

Vài hàng khi đến tuổi 84

Nói về cuộc đời, tôi sống trên 80 năm, làm sao viết thật đơn giản mà đầy đủ ý nghĩa, ghi lại những tâm sự, muốn gởi gấm cho những người thân yêu.

Tôi không thể ngờ được tôi ở tù lâu quá mà không chết trong tù, Chúa đã cho tôi sống tới ngày hôm nay (84 tuổi)

-*Bước ngoặt lớn nhất* của cuộc đời tôi là trình diện đi tù, bị giam giữ gần 8 năm trong các trại tù khắc nghiệt ở miền Bắc Việt Nam. (Lào Cai, Vĩnh Phú, Hà Nam Ninh)

-*Bước ngoặt thứ hai là* tìm đến đời sống tâm linh. Cầu nguyện với Chúa và Đức Mẹ ở Fatima, Bình Triệu do Giáo sư Nguyễn Gia Phách, cựu giáo sư trường Lương Văn Can dẫn đi. Tôi đã gia nhập đạo Chúa, rửa tội ngày 15 tháng 8 năm 1991, là ngày lễ Đức Mẹ hồn xác về trời, ở nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế, đường Kỳ Đồng do cha Bạch Văn Lộc làm phép thanh tẩy.

-*Bước ngoặt thứ ba là* bỏ xứ sở, rời bỏ những người thân yêu, ra đi, giống như ông Abraham (trong Cựu Ước), mà không biết đi về đâu, không biết làm nghề gì để sống. Tôi đến Mỹ ngày 01 tháng 11 năm 1993, máy bay đáp xuống phi trường Hobby và về sống ở một chung cư trên đường Town Park.

Từ năm 2008 đến nay, tôi có tham gia lớp Thánh Kinh với thầy Bạch và từ năm 2009 đến nay giúp cho lớp Tân Tòng của nhà thờ.

Suy nghiệm:

Biết rằng, sau khi tôi chết thì 5, 10 năm nữa, chẳng còn ai nhắc đến mình, nhưng tôi vẫn sống lạc quan, cố gắng viết vài ý nghĩ để lại cho đời sau, để lại cho con cháu và cho các bạn rất quý mến của tôi.

Hy vọng chúng ta *sẽ gặp lại nhau trong ngày sau hết,* đó là niềm hy vọng tuyệt vời của chúng ta, trong thân phận làm người.

Muốn viết thật nhiều để diễn tả hết tâm sự của mình, nhưng khả năng thì giới hạn, chắc chắn không thể nào diễn tả hết được sự ao ước, những ý nghĩ, những công việc, có lẽ tôi chẳng bao giờ làm được, vì *không còn bao nhiêu thời gian nữa tôi còn sống trên dương thế này.*

Thời gian sống bây giờ tôi chỉ dám tính từng ngày chứ không bao giờ dám tính sống từng năm.

Con người sống lâu cũng là quý nhưng đóng góp gì cho xã hội còn quý giá hơn.

Nếu có ai gây gỗ, chỉ trích, nói xấu, vu cáo mình, mình phải làm sao?

Yêu thương họ và cầu nguyện cho họ.

Phùng Văn Phụng
Ngày 21 tháng 04 năm 2026

Quyền tự do căn bản của người Việt Nam trước năm 1975

Những ai có học trường Đại Học Luật Khoa Sài Gòn trước năm 1975 đều có biết cuốn sách *Luật Hiến Pháp và Chính Trị Học của Giáo sư Nguyễn Văn Bông*, có viết về Đối Lập chính trị.

Hiến Pháp ngày 01 tháng 04 năm 1967 (cách nay trên 60 năm) cũng ghi nhận đầy đủ quyền tự do *căn bản* của con người nhất là quyền đối lập chính trị, quyền thành lập đảng phái chính trị. Có tam quyền phân lập rõ ràng: Quyền Hành Pháp, Quyền Tư Pháp (Tối Cao Pháp Viện), Quyền Lập Pháp (Quốc Hội).

Do đó trước năm 1975 có rất nhiều đảng phái chính trị được hoạt động như Đại Việt, Việt Nam Quốc Dân Đảng, Đảng Nhân Xã, Đảng Tân Đại Việt, Phong Trào Quốc Gia Cấp Tiến v.v…

Báo chí hoàn toàn tự do cho nên có nhiều báo chí đối lập với chính quyền như báo Cấp Tiến, báo Đại Dân Tộc, báo Tin Sáng, báo Chính Luận v.v… và rất nhiều tờ báo khác nữa tôi không thể nhớ hết được.

Đúng là thời kỳ vàng son của tự do báo chí, tự do ngôn luận, tự do nghiệp đoàn, tự do tôn giáo, tự do thành lập đảng phái chính trị (phê bình, chỉ trích, nói khác với nhà cầm quyền không bị chụp mũ phản động và bỏ tù) v.v…

Hy vọng sẽ có ngày mọi người đều có được quyền tự do giống như vậy trên đất nước Việt Nam thân yêu của chúng ta?

Phùng Văn Phụng
Ngày 22 tháng 05 năm 2026

Chuẩn bị cho ngày chết lúc tuổi già, có nên không?

Trong "Truyện Kiều" tác giả Nguyễn Du viết: "Thác là thể phách, còn là tinh anh" đó là sau khi chết, phần thể xác, thân thể mình sẽ không còn, sẽ trở thành tro bụi. Nhưng phần hồn, những việc làm tốt, những hy sinh đóng góp cho xã hội, đóng góp cho gia đình vẫn còn tồn tại. Nhưng tồn tại được bao lâu? Tồn tại được 5 năm, 10 năm, hay hơn thế nữa đâu có biết. Nhưng có lẽ 100 năm sau chẳng còn ai biết đến mình đâu?

*****
Có những câu hỏi luôn chờ đợi câu trả lời, lúc nào cũng vẫn mới mẽ đối với con người.

Thực sự tôi là ai? Tôi từ đâu tới? Khi chết tôi đi về đâu?
Sống trên đời để làm gì?
Tại sao có người sinh ra trong gia đình giàu có và có người sinh ra trong gia đình nghèo khổ?
Có người sinh ra ở nước giàu (như ở Hoa Kỳ, Âu Châu) có người sinh ra ở nước nghèo (như ở Phi Châu)
Có người chết sớm, có người sống lâu?
Có người chết dễ dàng, có người bịnh tật nằm liệt giường vài năm hay vài chục năm, sống nhờ vào con cháu hay nhờ vào người khác.
Con người có linh hồn không?
Sau khi chết, linh hồn con người sẽ đi về đâu?

*****
Có người nói, sau khi chết, vất thân xác của họ nơi nào cũng được, bỏ vào thùng rác, đem vứt ngoài biển, bỏ ngoài sông hay bỏ ở đâu đó cũng được. Chết là hết.

Tôi có biết, một gia đình vợ chồng, con và dâu của người bạn, sau khi dự đám cưới, cùng với một cặp vợ chồng khác cũng cùng dự đám cưới trên. Sau khi dự đám cưới xong, hai cặp vợ chồng này đi cùng chiếc xe về nhà, từ đường Westheimer đến Highway 6, quẹo

trái thì bị tai nạn nặng.Trong xe có hai vợ chồng chết và hai vợ chồng kia bị thương nặng nhưng cả hai vợ chồng đều sống. Một cặp vợ chồng sống và một cặp vợ chồng chết. Giải thích thế nào?

Tôi đang đọc sách "Muôn Kiếp Nhân Sinh" của Nguyên Phong

*****
Con người sẽ ra đi về với Chúa bất cứ lúc nào không thể biết trước được. Có người mới sinh ra đã chết, có người sống tới 100 tuổi hay hơn nữa, cũng có người mất ở tuổi đôi mươi hay trung niên 40, 50,60.
-Thánh nữ Teresa Hài Đồng Giêsu chết lúc 24 tuổi vì bịnh lao phổi. Thánh nữ mất lúc 7 giờ 30 tối ngày 30-09-1897. Chị là Tiến sĩ Hội thánh.
-Thánh Faustina mất lúc 33 tuổi ở Kraków, Ba Lan. Ngài được xem là sứ đồ của "Lòng Chúa thương Xót."
-Thánh Anrê Trần An Dũng (Lạc) mất năm 44 tuổi, tử đạo ngày 21 tháng 12 năm 1839 tại pháp trường Cầu Giấy, Hà Nội.
-Thánh Annê Lê Thị Thành (1781-1841) còn gọi là Bà Đê, mất lúc 60 tuổi. Bà chết năm 1841 lúc đang bị cầm tù.
-Thánh Carlo Acutis sinh ngày 03-05-1991 và qua đời năm 2006 khi mới 15 tuổi vì bị bịnh bạch hầu. Được phong thánh ngày 07 tháng 09 năm 2025 vừa qua.

*****
Tôi đã mua hai lỗ chôn ở nhà quàn Vĩnh Cửu, đã đóng đủ tiền cho nhà quàn rồi. Hai huyệt ở phía phải của nhà quàn Vĩnh Cửu, trên đường Dairy Asford, vừa bước vô nhà quàn, nhìn bên phải, hai huyệt (hai lỗ chôn) nằm ở đây.

Nhà quàn cũng cho ta đóng tiền cho ba ngày làm đám tang, nếu bây giờ đóng trước, sau này trong gia đình con cháu khỏi phải lo đóng góp, khỏi lo trả tiền, có thể gây nên sự xung đột, tranh cãi trong gia đình, trong các con cháu.

Đạo công giáo luôn nhắc nhở ngày ra đi của chúng ta để chúng ta luôn sống trong tình thương của Thiên Chúa, sống liên kết với Chúa Giêsu và Đức Mẹ Maria.

Trong kinh Kính mừng có câu: "Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội khi nay và *TRONG GIỜ LÂM TỬ.* Amen

Và kinh khác, trước khi bắt đầu thánh lễ: "Lậy Chúa con, con xin dâng các lễ Misa, các thầy cả ở khắp tứ phương thiên hạ làm trong ngày hôm nay. Để Chúa con thương đến các kẻ có tội đang mong sinh thì bây giờ *và SẼ CHẾT TRONG NGÀY HÔM NAY.* Chớ gì máu châu báu Đức Chúa Giêsu là đấng chuộc tội làm cho Chúa con thương đến các kẻ ấy."

Có nhiều người viết sẵn bài đọc 1, bài đọc 2 và bài Phúc âm, lẫn bài thông báo. Viết sẵn để con cháu theo đó mà làm, không phải lo lắng, bối rối không biết làm gì trước, làm gì sau?

Trong Kinh thánh, tác giả Gioan có viết, mà tôi rất thích: "*Anh em đừng xao xuyến! Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy. Trong nhà Cha Thầy có nhiều chỗ ở; nếu không Thầy đã nói với anh em rồi, vì Thầy đi dọn chỗ cho anh em. Nếu Thầy đi dọn chỗ cho anh em, thì Thầy lại đến và đem anh em về với Thầy,* ***để Thầy ở đâu thì anh em cũng ở đó."*** *Gioan (14:1-3)*

Phùng Văn Phụng
29/08/2026

Xem thêm:
CÓ PHẢI LÀ BI QUAN KHI NÓI ĐẾN CÁI CHẾT LÚC TUỔI GIÀ? Tác giả: Norris Le LPN
https://keditim.net/240451-2/

Những thiên tai và nhân tai mới nhất

1) Thiên tai.

Người phụ nữ Nepal chia sẻ khi mất 17 người thân trong trận lũ quét "Tôi cảm thấy cô độc"
https://keditim.net/240802-2/
Kopila Tamang đang ở Kathmandu khi trận lũ quét tràn qua thành phố. Lần này lũ đã cuốn trôi căn nhà mới dựng của cô cùng 17 thành viên trong gia đình của cô.

Một khối băng và đá khổng lồ đổ sụp xuống ngày ngày 26 tháng 08 năm 2026 tạo ra lũ bùn và đá khủng khiếp tàn phá khắp nơi.

Thống kê ngày 02 tháng 09 năm 2026:

1.204 người chết, 4.216 người mất tích trong vụ sạt lở đất ở Nepal *Tân Hoa Xã trích báo cáo mới nhất của Cơ quan quản lý và giảm thiểu rủi ro thảm họa quốc gia Nepal, tính đến 18 giờ chiều giờ địa phương* ***ngày 2/9****, số người thiệt mạng do vụ lũ quét kinh hoàng ở Nepal đã tăng lên 1.204 người và vẫn còn 4.216 người mất tích.*

2) Nhân tai.

a)Nguyễn Đức Anh (21 tuổi) bị bạn gái sinh năm 2009 (17 tuổi) chia tay.
Tối ngày 2/09 nó xách dao chạy qua nhà bạn gái, nhưng ba bạn gái chốt cửa, nó vô không được. Nó trèo rào qua cái nhà hàng xóm của gia đình bạn gái.

Anh chủ nhà, 40 tuổi, vừa thấy nó, thì nó lao tới đâm ảnh, hạ anh chủ nhà xong nó chốt cổng. Lao vô phòng ngủ của chủ nhà, giết thêm vợ anh (36 tuổi) và hai đứa con của anh. Một đứa 10 tuổi, một đứa một tuổi.
Khi bị bắt nó khai không mâu thuẫn, không quen biết gì gia đình nạn nhân.
Xin chia buồn cùng gia đình nạn nhân. Không thể biết được và không hể hiểu được tại sao nó có thể giết người mà nó không quen biết, không thù oán và giết cả đứa con nít một tuổi. Giết người để cướp của hay giết người để trả thù vì bị ức hiếp quá đáng còn có lý do. Còn ở đây giết người không quen biết, không mâu thuẫn, không phải để cướp của để kiếm tiền? Tâm lý bạo lực giết người như trường hợp trên do ảnh hưởng của giáo dục gia đình, ảnh hưởng của hoàn cảnh, tâm lý của xã hội…do chính tâm lý bạo lực của đương sự?

b) Chiến tranh xâm lược của Putin

Theo trang tin độc lập Mediazona ở Nga, phối hợp với Đài BBC tiếng Nga và một nhóm tình nguyện viên, đã xác nhận danh tính của ***206.202*** *quân nhân Nga thiệt mạng* tại Ukraine, tính từ ngày 24.2.2022 đến 23.3.2026. Theo báo Thanh Niên VN https://thanhnien.vn/hon-200000-binh-si-nga-chet-trong-xung-dot-voi-ukraine-185260329222251697.htm

Về nước Uraine, theo các tổ chức quốc tế và báo chí - Trung tâm Nghiên cứu Chiến lược và Quốc tế (CSIS): Ước tính *khoảng* ***140.000*** *binh sĩ Ukraine đã thiệt mạng*, cộng với tổng số 500.000-600.000 bị thương.

Phùng Văn Phụng (tổng hợp)
Ngày 7 tháng 09 năm 2026
Lễ Lao động Hoa Kỳ

Làm sao để cho tâm hồn yên tĩnh, bình an, ngủ ngon?

1)Nguyễn tâm sự: "Tuổi tôi trên 80 rồi, không phải là tuổi để hơn thua nữa. Tuổi này càng phải nhìn nhận, luôn luôn THUA bất cứ điều gì nhất là lời ăn, tiếng nói. Tuổi này là tuổi phải nhường nhịn tất cả mọi chuyện và nhường nhịn tất cả mọi người trong gia đình cũng như ngoài xã hội.

Nếu bị người khác nặng lời, nghe lời nói chói tai, bị gây gỗ, bị khinh bỉ, bị nói xấu, bị vu khống, bị đặt điều, nói những chuyện ta không có nói, những chuyện ta không có làm, thì ta làm sao "Vui để đợi chết", để ban đêm ngủ ngon, không mộng mị?

Làm sao để tâm trí ta không bị ảnh hưởng, làm cho ta bực bội, khó chịu, mất vui?

*Chỉ có cách áp dụng lời dạy của Chúa Giêsu:**"yêu thương và tha thứ họ".***

Hay lập đi, lập lại câu "Tạ ơn Chúa" hoặc lập đi, lập lại lời Chúa dạy: ***"Hãy hiền lành và khiêm nhường". (Mt 11,29)***

Ngoài ra có thể nhớ câu:

"Tạ ơn Trời mỗi sớm mai thức dậy,

Con có thêm ngày nữa để yêu thương".

Ta cũng nên suy ngẫm, tự nhắc nhở mình là: "ngày hôm nay là ngày cuối cùng của cuộc đời ta" vì đêm nay, sau khi ngủ, sáng ra, mình không thức dậy nữa, thì sao?

Vợ của Nguyễn thường đem chuyện của 50, 60 năm về trước trách móc chồng.

Chị vợ luôn luôn trách móc, đỗ thừa chồng về mọi chuyện, nào là không biết dạy con, không nói chuyện thân tình với con, không nói thẳng với con, cứ viết khẩu hiệu trên tường "tiên học lễ, hậu học văn" làm sao con cái biết mà học hỏi.

Nguyễn cũng đã làm việc hết sức mình, tiền hưu trí tương đối đủ sống, có bảo hiểm tốt và đầy đủ. Bây giờ nếu có bịnh gì, đi bác sĩ hay nhà thương nào cũng nhận.

So với bạn bè của Nguyễn, Nguyễn thành công hơn nhiều. Đa số bạn của Nguyễn chỉ có tiền SSI (Supplemental Security Income), thường gọi là tiền già, khoảng 1000 đô la một tháng, có Medicaid khám bịnh miễn phí, nhưng đi bác sĩ hay đi nhà thương bị hạn chế.

Còn Nguyễn sau khi đã làm việc cật lực 20 năm, khi về hưu, đã có tiền SSA (Social security Account), có tiền hưu riêng của hãng, có quỹ hưu trí riêng như IRA (Individual Retirement Account, "Quỹ Hưu Trí Cá Nhân"), nên không phải nhờ sự trợ cấp của chánh phủ.

-Có người bạn đi du lịch ở Âu Châu về kể chuyện nước Pháp, nước Ý, nước Đức, nước Ba Lan là một dịp ông chồng bị tra tấn, bị trách móc. Vợ chồng người ta cũng qua một lượt mà họ đã thành công như vậy còn ông thì lẹt đẹt thua họ xa quá?

Vợ chồng người ta đi chơi vậy mà gia đình mình có đi đâu xa?

Người ta mới mua xe Mercedes còn mình vẫn đi xe Camry?

2)Câu chuyện của gia đình anh Trần.

Anh Trần kể: "Anh Trần đi vượt biên năm 1979 qua Mỹ làm đủ nghề để sống. Làm ba Jobs để dành tiền bảo lãnh cho vợ con qua, chia thành ba đợt.

Khi người vợ qua đến Mỹ, vào nhà của anh Trần, vợ anh liền phán một câu: "Người ta qua Mỹ đã có nhà rộng rãi, ông qua đây hai mươi năm rồi, cái nhà sao nhỏ xíu vậy?"

Nếu thường xuyên bị cằn nhằn, trách móc về những chuyện 40, 50, 60 năm trước, phải làm sao?

Thánh Phaolô nói: *"Vì nếu chúng ta sống, là sống cho Chúa và nếu chúng ta chết, là chết cho Chúa. Vậy nên chúng ta hoặc sống hoặc chết đều thuộc về Chúa cả." (Roma 14: 8)*

*****

3)Nguyễn tâm sự: "Đã trên 80 tuổi rồi, đang vui vẻ, hạnh phúc vì còn sức khoẻ để tự lo, tắm rửa, ăn uống, không phải nhờ con cháu.

Còn có việc để làm, còn có thể đi nhà thờ được.

Còn bạn bè để nói chuyện.

Vậy là vui vẻ, hạnh phúc quá rồi vì có nhiều người cùng tuổi nhưng không đi đứng bình thường được, ăn uống, tắm rửa cũng phải nhờ con cái giúp.

Và cũng có nhiều người đã mất ở tuổi 30, 40, 50 mà mình còn sống đến ngày hôm nay. Còn sống là nên Tạ ơn Chúa mỗi ngày."

Kết:

-Trên 80 tuổi rồi, nếu có ra đi khỏi thế gian này, đương sự có nên buồn không? Con cháu có nên khóc lóc để tỏ lòng thương tiếc như thói quen khi còn sống ở Việt nam không?

-Suy nghĩ tận cùng, tuổi này (trên 80), lúc nào ta cũng nên chuẩn bị ngày mình ra đi, về với Chúa.

Những buồn phiền hay giận hờn nên phó thác cho Chúa định liệu vì ta không thể nào giải quyết hết mọi sự được. Nếu còn thù ghét một người nào đó, sau này, hai người cùng lên thiên đàng, sẽ cư xử với nhau như thế nào? -tránh mặt hay gặp mặt-

Những ghen ghét, giận hờn nên tha thứ hết vì Chúa nói *phải tha bảy mươi lần bảy* mà. Kinh thánh viết:

Bấy giờ, ông Phê rô đến gần Đức Giêsu mà hỏi rằng: "Thưa Thầy, nếu anh em con cứ xúc phạm đến con, thì con phải tha đến mấy lần? Có phải đến bảy lần không? Đức Giêsu đáp:"Thầy không bảo là bảy lần, nhưng là đến bảy mươi lần bảy" (Mt 18, 21-22)

Con số bảy mươi lần bảy không có nghĩa là đếm đủ 490 lần rồi thôi,

mà *có nghĩa là tha thứ vô hạn và vô điều kiện.*

Làm môn đệ Chúa phải lắng nghe và học tập lời Chúa chứ.

*****

Tuổi trên 80 rồi, bản thân Nguyễn:

1- Không giàu có nhưng đủ sống.

2- Tối ngủ ngon nhờ cầu nguyện với Chúa.

3- Sức khỏe tạm ổn định. Đi đứng, tắm rửa, ăn uống, tự lo được chưa phải nhờ vả ai.

4- Còn lái xe đi chợ đi nhà thờ được, còn tập thể dục ở "24 Hour Fitness" được.

5- Còn đọc sách và viết lách được.

Con người ai cũng muốn sống lâu mà vẫn khoẻ mạnh, chứ sống lâu mà đau bịnh thường xuyên có lẽ con người không thích. Muốn khoẻ mạnh con người đều biết, quan trọng nhất là tập *thể dục thường xuyên* và làm sao *không lo âu*. Nếu bị stress dễ đưa đến tình trạng không ngủ được, mất sức, dần dần suy yếu, sức khoẻ kiệt quệ, dễ sinh bịnh mà chết.

*****

a)Đọc những bài viết về thánh nữ **Têrêsa Hài đồng Giêsu**, ngày 01 tháng 10 hằng năm, tưởng nhớ đến thánh nữ. Thánh nữ có những câu nói mình cần suy ngẫm, học hỏi và bắt chước.

-Làm mọi việc với tình yêu vì không có gì là nhỏ bé trước Chúa.

-Tận dụng mọi cơ hội nhỏ qua nụ cười, lời nói để để mang lại niềm hy vọng và đón nhận khuyết điểm của người khác.

-Lời hứa làm mưa hoa hồng và làm điều thiện dưới thế sau khi qua đời.

b) Thầy **Stêphanô Nguyễn Khắc Dương** vừa mới mất ngày 28-09-2026, thọ 101 tuổi, một cuộc đời luôn đi tìm kiếm chân lý, sống khiêm nhường, tự hạ. Ông là con trai của cụ Hoàng Giáp Nguyễn Khắc Niêm - một đại thần triều Nguyễn nổi tiếng.

Ông đón nhận bí tích rửa tội năm 1949 để trở thành Kitô hữu. Ông tốt nghiệp Cử nhân triết học tại Đại Học Sorbonne (Pháp) là Trưởng khoa Văn-Triết Viện Đại Học Đà Lạt trước năm 1975.

Ông không vợ con, không chức quyền (sau năm 1975) không tài sản. Tập "Hồi ức Thế Tâm Nguyễn Khắc Dương" một hành trình khắc khoải tìm kiếm chân lý, ơn cứu độ và ý nghĩa cuộc sống.

Đời sống của thầy Stêphanô Nguyễn Khắc Dương cũng làm cho ta suy ngẫm.

Phùng Văn Phụng

Tháng 10 năm 2026

(Tháng mân côi)

Lạm phát là gì?

Thập niên 1960 tôi học trường Luật, tôi nhớ giáo sư dạy môn Kinh Tế Học giải thích: lạm phát là đồng tiền trong ngân hàng hay trong tủ sắt ở trong nhà *"không cánh mà bay"* nghĩa là sự mất giá của đồng tiền, ảnh hưởng đến người dân. Cùng với số tiền đó nhưng người dân mua ít hàng hoá hơn.

Ai đã sống dưới chế độ cộng sản Việt nam, với chính sách "Giá Lương Tiền" của Phó Thủ Tướng, nhà thơ Tố Hữu, đều trải nghiệm được sự lạm phát "phi mã" giá cả đã gia tăng đến 700%.

Hiện nay ở Mỹ, môt gallon xăng trước tháng 02-2026 là 2.4 đô la. Hiện nay, tại Houston, một gallon xăng giá là 3.5 đô la, có lúc lên 4. đô la một gallon.

Vì giá xăng dầu tăng nên vật giá đều gia tăng. Vào quán ăn phở, giặt áo quần hay mua bất cứ hàng hoá nào đều bị tăng giá.

Đồng lương hàng tháng thì cố định, không tăng thêm vì tôi đã về hưu nên không thể kiếm thêm tiền được.

Do đó, phải **"thắt lưng buộc bụng" giảm chi tiêu**, không đi ăn tiệm nữa, mua cái gì cũng phải tính kỹ có cần không?

Hàng hóa tăng giá và các loại bảo hiểm nào cũng đều lên giá như bảo hiểm nhà, bảo hiểm sức khoẻ, bảo hiểm xe… các thứ thuế cho ngôi nhà mình ở, hàng năm đều tăng…

Ngoài ra, **thuế quan** cũng làm cho giá hàng hoá gia tăng.
Trước tháng 02 năm 2026 eo biển Hormuz lưu thông bình thường nên giá xăng dầu không tăng. Từ khi có chiến tranh, Mỹ đánh Iran, bây giờ eo biển Hormuz đóng lại, nên xăng dầu thiếu và vì thế xăng dầu đã tăng giá.
Nước Mỹ lại xung đột với đồng minh lâu đời là Canada, muốn biến Canada thành tiểu bang thứ 51 của Hoa Kỳ.

Muốn cai trị Greeland, xứ tự trị của Đan Mạch.

Do đó, chính lạm phát tại Mỹ đã ảnh hưởng đến đời sống của người dân, gặp nhiều khó khăn hơn trước.

Phùng Văn Phụng
Ngày 29 tháng 10 năm 2026
(3 tháng 11-2026 có bầu cử Quốc Hội Mỹ)